

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

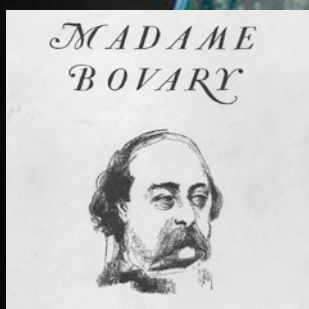
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Sólistka opery NDM

Anna Nitrová

*Role Annia, Lukrécie a Panny Rózy byly skvělými příležitostmi.
Pro „nový start“ jsem si lepší nemohla přát*

ČINOHRA

PANÍ BOVARYOVÁ
Světová literatura na jevišti

BALET

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES
Extáze tance

OPERETA/MUZIKÁL

JESUS CHRIST SUPERSTAR
Nejoblíbenější inscenace roku

NDM EXTRA

110 LET BUDOVY
Divadla Antonína Dvořáka

Foto titulní strany: Tamara Černá – SoliG

Auto Heller,
hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského.

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

začíná 99. sezóna! Hned na jejím začátku – **28. září** – si připomeneme pro 750letou historii města Ostravy a profesionální divadelní život v něm zásadní událost – **110. výročí otevření budovy Městského divadla (tehdy Stadttheater), dnes nesoucí jméno Divadlo Antonína Dvořáka**. Otevření reprezentativní, moderní a první výhradně divadelní budovy bylo dalším a důležitým potvrzením završení přeměny Ostravy v moderní průmyslové velkoměsto. Budova změnila za svých 110 let existence svou podobu zejména z vnějšku a prošla několika výraznými rekonstrukcemi. S péčí a láskou o naši nádhernou budovu pečujeme neustále, aby nejkrásnější divadelní a společenský prostor v Ostravě a jedno z nejkrásnějších divadel v Evropě, navíc s vynikající akustikou, zářilo neustále ve své jedinečné kráse.

A ke svým 110. narozeninám dostává Divadlo Antonína Dvořáka (a tím i Vy, diváci) několik důležitých dáreků! O divadelních prázdninách se zde pilně pracovalo, a tak po sedmácti letech se dočkalo divadlo **nové jevištní podlahy** (to jsou ta prkna, která znamenají svět!), ve foyeru byly položeny **nové koberce, polovina hledištních sedadel prošla renovací**, bylo dokončeno kompletní **zapojení nového scénického osvětlení**, do provozu bude uvedeno **nové titulkovací zařízení**, které umožní **titulkování operních představení nejen v českém, ale souběžně i v anglickém jazyce**. Chceme tak dále deklarovat vstřícnost a přátelskost k česky nehovořícím návštěvníkům, a to nejen těm, kteří v současné době v Ostravě žijí a pracují, ale i těm, kteří do Ostravy často zajíždějí i za naším zájmem a i ve světě stále častěji oceňovaným uměleckým programem operního souboru!

Přes velkou péči, kterou věnujeme krásnému oslavenci, nezůstává stranou zájmu ani naše druhá divadelní budova. V současné době vrcholí přípravy na zahájení **1. etapy rekonstrukce areálu Divadla Jiřího Myrona**. Děláme vše proto, aby na začátku příští, tedy 100. sezóny, zářila nejen **uliční fasáda**, ale abyste si sem mohli také zajít do **nové kavárny, nového předprodeje**, či do **nového komorního divadla** na ulici

Čs. legií 12. Vzniknou zde i **nové zkušebny** či divadlu bolestně chybějící **ubytovací kapacita** pro naše hostující umělce.

A možná, že Vám v médiích neunikla informace, že v souvislosti s těmito rekonstrukcemi chystáme i adaptaci bývalého výstavního pavilónu G na Černé louce pro divadelní provoz. O postupu těchto rekonstrukcí a jejich vlivu na tuto sezónu Vás budeme pravidelně informovat. Zatím plánujeme, že v Divadle Jiřího Myrona nebudeme hrát poslední tři měsíce této sezóny. I z těchto důvodů budeme **některé nové činoherní premiéry realizovat v Divadle loutek**.

Bude to, vzhledem k rekonstrukci, sezóna pro některé z nás o něco náročnější a svým způsobem dobrodružná, ale pevně věřím, že s dobrým výsledkem. A hlavně věřím, že bude plná dobrého divadla, ve všech žánrech. Dramaturgické plány všech souborů, domluvené inscenační týmy, chystaná obsazení a naše zaujetí pro kvalitní divadelní práci jsou toho dobrým příslibem!

Buďte s námi, jsme tu pro Vás! Ať radost a inspiraci ze zázraku zvaného divadlo nám všem přináší i právě začínající sezóna!

V úctě Vás

Jiří Nekvasil

OHLASY DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu **casopis@ndm.cz** nebo na **Facebook Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Krásný dobrý večer,
uléhám do postele po Vašem velice zdařilém představení Jesus Christ Superstar. Chtěla bych Vám neuvěřitelně moc poděkovat za dnešní zážitek. Byla jsem na tomto díle poprvé, tudíž jsem nebyla ovlivněna předchozími verzemi, a musím Vám říct, že Ježíš mě vyloženě zaujal! ☺ (...) A Jidáš... ten to rozjždě! Neuvěřitelně jsem se bavila! Zpěv skvělý, kostýmy oslnivé, výprava báječná a orchestr byl nepřekonatelný! V září si dám repete! ☺ Poděkujte prosím mým jménem všem účinkujícím, byli skvělí a jejich výkony byly emotivní! Ještě jednou velké díky. S pozdravem

Lucie Hrbáčová

SISSI

(Útěky Alžběty Rakouské)
Činohra Sissi byla jedinečná, kouzelná a moc jsem si ji užila. Skvělá

atmosféra, vynikající herci, úžasná hlavní představitelka, no parádní... Klobouk dolů před krásnou Sissi.

Bohdana Marie Ryskova

TAJEMSTVÍ

Opera Tajemství v mnohém předčila naše očekávání. Nádherné árie, sborové scény, fantastické kostýmy sladě do příjemné barvy lahodící našemu zraku. Scéna zpracována do posledních detailů. Pro nás úchvatný zážitek. Veliký dík jeho tvůrci B. Smetanovi. Veliká poklona NDM Ostrava!!!

Martina Lidmilová

TŘI MUŠKETÝŘI

Byli jsme včera. Velkolepá nádhera!!! Smekám před výkonem tanečníků, božská choreografie a fantastické kostýmy.

Petra Cholevová

Každé dva měsíce získává jeden z diváků za svůj komentář malou pozornost. Tentokrát odměňujeme Lucii Hrbáčovou, ke které putuje CD *Fantom Londýna*.

**Buďte s námi
i ve virtuálním
světě...**

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Gabriela Petráková
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Andrea Dortová
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Andrea Dortová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Pavel Gejguš, Jiří Hruška, Pavlína Macháčová, Martin Mikolášek, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvorník, Alice Olmová, Tereza Osmančíková, Radana Otípková, Karolína Pečenková, Sylvie Rubenová, Bohdana Rywiková, Lenka Schreiberová, Kateřina Vozňáková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 1. června 2017
Vychází: 25. srpna 2017
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

VÝHERKYNĚ SOUTĚŽE NDM

V rámci prezentace 99. divadelní sezóny jsme vám položili soutěžní otázku o premiérové předplatné za symbolickou cenu. Ptali jsme se vás: **Proč je symbolem 99. sezóny jablko, které navrhl výtvarník Jiří Šigut?** Nyní vám již můžeme správnou odpověď prozradit – **Městské divadlo (dnešní Divadlo Antonína Dvořáka) bylo před 110 lety slavnostně otevřeno večerem, jehož součástí byla premiéra hry Friedricha Schillera *Vilém Tell*. Ze všech správných odpovědí jsme vylosovali paní Boženu Fojtovou, které tímto ještě jednou blahopřejeme!** (mb)

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Edvard Schiffrer (1942)
ZOB, ZOB, ZOBAN!!!
Vrať nám, ptáku, hasmana aneb ne tak docela krátká zpívaná pohádka pro děti
Hudební nastudování: Adam Sedlický, Lenka Živocká
Režie: Václav Klemens
Premiéra 24. září 2017
ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka
Inscenace je realizována ve spolupráci s Operním studiem NDM a Ateliérem pro děti a mládež při NDM

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

Giuseppe Verdi (1813–1901)
OTELLO
Opera o čtyřech dějstvích z roku 1887
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Ivan Krejčí
Premiéry 19. a 21. října 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými a anglickými titulky

Christoph Willibald Gluck (1714–1787)
IFIENIE V AULIDE
Tragická opera o třech dějstvích z roku 1774
Hudební nastudování: Zdeněk Klauda
Režie: Michal Znaniecki
Premiéry 14. a 16. prosince 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v německé textové úpravě s českými a anglickými titulky

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič (1906–1975)
LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU
Opera o čtyřech dějstvích a devíti obrazech z roku 1932
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 8. a 10. března 2018
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v ruském originále s českými a anglickými titulky

Giuseppe Verdi (1813–1901)
LA TRAVIATA
Opera o třech dějstvích a čtyřech obrazech z roku 1853
Hudební nastudování: Robert Kružík
Režie: Bohuslava Kráčmarová
Premiéry 3. a 5. května 2018
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými a anglickými titulky

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

TAJEMSTVÍ – sbor opery a členové Operního studia NDM, v popředí Lucie Kašpárková (Blaženka)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2017)

Gioacchino Rossini
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Dirigent: Tomáš Brauner / Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka
**13. 9. (18.30), 20. 9. (18.30), 29. 9. (18.30),
24. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)**

Bedřich Smetana
TAJEMSTVÍ
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Tomáš Studený
**19. 9. (18.30), 24. 9. (15.00), 5. 10. (18.30),
7. 10. (18.30)**

Edvard Schiffrauer
ZOB, ZOB, ZOBAN!!!
Hudební nastudování: Adam Sedlický,
Lenka Živocká
Dirigent: Adam Sedlický
Režie: Václav Klemens
24. 9. (10.00) – premiéra

Giuseppe Verdi
OTELLO
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Ivan Krejčí
**19. 10. (18.30) – premiéra,
21. 10. (18.30) – druhá premiéra,
25. 10. (18.30)**

Ambroise Thomas
HAMLET
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Klecker
/ David Švec
Režie: Radovan Lipus
28. 10. (18.30)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Robert Kružík / Jan Šrubař
Režie: Ilja Racek
29. 10. (16.00)

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

HAMLET

V nové sezóně uvádíme pouze dvakrát tuto diváky i kritiky oceňovanou operu! Inscenace se pyšní Cenou Thálie 2016 pro Thomase Weinhappela (Hamlet) a užší nominací na Cenu Thálie 2016 pro Janu Siberu (Ophélie). Toto dílo v režii Radovana Lipuse bylo také nominováno na Cenu Divadelních novin i na cenu portálu Opera Plus.

Jakub Klecker *Jakub Klecker*

HAMLET – Václav Morys (Marcellus), Janja Vuletic (Gertrude), David Szendiuch (Horatio), Martin Gurbal (Claudius), Thomas Weinappel (Hamlet), Jana Sibera (Ophélie) a sbor opery NDM
Repríza 28. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
Foto Martin Popelář

PREMIÉRA

Giuseppe Verdi (1813–1901)
OTELLO
Opera o čtyřech dějstvích z roku 1887

Libreto Arrigo Boito (1842–1918)
podle tragédie Williama Shakespeara
(1564–1616) *Othello, mouřenín benátský*
(1604)

Hudební nastudování **Jakub Klecker**
Dirigent **Jakub Klecker**
/ **Robert Kružík**
Režie **Ivan Krejčí**
Scéna **Milan David**
Kostýmy **Marta Roszkopfová**
Sbormistr **Jurij Galatenko**
Dramaturgie **Eva Mikulášková**
Český překlad **Marie Kronbergerová**

Osoby a obsazení:
Othello, mouřenín, generál benátské armády
Titusz Tobisz
/ **Gianluca Zampieri**
Desdemona, Otellova manželka
Eva Dřízgová-Jirušová
/ **Maida Hundeling**
/ **Jana Šrejma Kačírková**
Jago, praporečník
Martin Bárta
/ **Dragutin Matić**
Emilia, Jagova manželka
Jana Hrochová
/ **Anna Nitrová**
Cassio, velitel oddílu
Luciano Mastro
/ **Martin Šrejma**
Roderigo, benátský šlechtic
Petr Leviček
/ **Rudolf Medňanský**
Lodovico, vyslanec Benátské republiky
Martin Gurbal
/ **Miloš Horák**
Montano, Otellov předchůdce jako místo-
držitel Kypru
Petr Urbánek
/ **Roman Vlkovič**
Araldo, hlasatel
Erik Ondruš
/ **Tomasz Suchanek**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková** – externisté a Operní studio NDM

*Uvádíme v italském originále s českými
a anglickými titulky*

**Premiéry 19. a 21. října 2017 v 18.30
hodin v Divadle Antonína Dvořáka**

**Repríza 25. 10. (18.30) v Divadle
Antonína Dvořáka**

**Tři otázky pro režiséra inscenace
Ivana Krejčího**

**Když se řekne operní Othello v režii
Ivana Krejčího, co bychom si měli
představit?**

Je takový mýtus, že *Othello* je hra o žárlivosti. Mně se zdá, že žárlivost je pouhý důsledek intriky, kterou osnuje Jago. Jago je motor hry a při troše štěstí se nám podaří udělat analýzu toho, jak se stane, že úspěšný, slavný, oslňující chlap se stane pouhou loutkou a vrahem. Je to dost fascinující. Pokusíme se udělat inscenaci, která kromě emocí, jež jsou samozřejmě už spojeny s hudbou, také odhalí chod té intriky, její oblouk a její důsledky – skoro by se dalo říci, že režisérem inscenace bude Jago. V tomto smyslu inscenace *Othella* bude také analytická.

**Jako činoherní režisér nyní zpracová-
váte jedno z velkých Shakespearových
témat jako operu. Čím se hlavně liší
původní dramatická předloha od libreta
Arriga Boita?**

Jistě je to Shakespearův jazyk, který je klíčový a v opeře je nahrazen zpívaným textem. Speciálně v *Othellovi* a speciálně u Jaga je dramatická řeč otevřena výkladu. Je to řeč, která čeká na oběť a má dvojznačnost. Pořád je otevřena interpretaci. A *Othello* interpretuje až ke svému zániku. V opeře je to samozřejmě v menší míře, spíše velkým gestem a nemá to tu jemnou finesu Shakespearovy řeči. Ale vlastně se mi zdá, že Boito vše podstatné skoro adekvátně nahradil; soustřeďuje se právě na to podstatné. V jistém smyslu je to hodně činoherní opera, v zásadě jsou dodrženy hlavní tahy Shakespearovy kompozice.

**S operou NDM jste spolupracoval již
v letech 2013 a 2015. Vaše inscenace
potažmo sledují historický vývoj italské
opery – Donizettiho belcantová Anna
Bolena (1830), nyní následuje Verdiho
Othello (1887) a linii završuje Giordanův
veristický Andrea Chénier (1896). Co
vás nejvíce jako činoherního režiséra
na opeře fascinuje? Jak velký je vlastně
rozdíl mezi činoherní a operní režii?**

Ten rozdíl je daný hudbou a tempo-rytmem. Je to komplexní disciplína, a když se sejdou všechny složky, tak účinek je mimořádný a ohromující. Zatímco v činohře mám svobodu vytvořit situaci a její rytmické dění, v opeře se musím vejít do rytmu už daného, je jasná délka a hudba vlastně určuje emocionální i dramatický průběh situace. Ale pokud se podaří vytvořit situace, což je základ činoherní režie, aby její klenba a význam se spojily s hudbou, pak to není pouhý součet, ale vystřelí vás to na nebe. Pak je šance, že se vskutku dosáhne mimořádného účinku. A to mě na opeře hrozně baví.

Děkuji za rozhovor! (em)

Kostýmní návrhy tří hlavních postav – Jaga, Othella, Desdemony – od Marty Roszkopfové

Po mateřské dovolené jste nastudovala tzv. kalhotkovou a dvě hlavní role v předcházející sezóně. Jak se dá skloubit péče o malé děti a důkladná pěvecká příprava, která vyžaduje velice soustředění, brilantní paměť a rozsáhlý zkouškový proces?

Do divadla jsem se vrátila už předloni v lednu, na poslední tři představení v *Čertově stěně* (Záviš). Do konce sezóny bylo hodně představení i koncertů – a v předchozí sezóně jsem si již vyzkoušela naplno, jaké je to pracovat se dvěma malými dětmi. Nebudu nic předstírat, bylo to, jak říká moje dcera, „hustý“. S pomocí manžela a hlavně babiček se snažím vše skloubit, aby divadlo i rodina fungovaly pokud možno bez újmy. Role Annia, Lukrécie a Panny Rózy byly skvělými příležitostmi. Pro „nový start“ jsem si lepší nemohla přát. Obdivuji vedení opery, že našlo odvahu svěřit „matce s jazykem na vestě“ tyto nelehké party! A co se týká přípravy a zkoušek, do toho se člověk vpraví rychle, protože prostě musí. Co mě však zaskočilo po nástupu z mateřské, byla paměť. Místo ní přichází spíš „okna“.

V popředí Anna Nitrová jako Lukrécie v inscenaci ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE Foto Martin Popelář

Výzvy přijímám ráda, dokáží totiž člověka posunout o kus dál!

Specifikum mezzosopránového oboru spočívá ve ztvárnění tzv. kalhotkových rolí, tedy mužských rolí, které jsou interpretovány ženou, ženským hlasem. Nejznámější z těchto rolí je snad Mozartův Cherubino (Figarova svatba). Vy jste se mimo tuto roli ujala i role Annia v další Mozartově opeře – La clemenza di Tito. Jakým způsobem se připravujete na tyto mužské role duševně, herecky?

Kluků jsem se nahrála opravdu hodně. Teď když studuji novou kalhotkovou roli, stačí mi vzít si kalhoty a větší boty a ono to jde samo (*smích*). Teď vážně: musím pochopitelně mentálně „přepnout“ a změnit chůzi, gesta, postoj... Pak hodně záleží, jaké je režiséřské pojetí a vize. Se SKUTRY (*režijní tandem Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský – pozn. red.*) to třeba zafungovalo bezvadně. Byla to moc hezká práce. Oni jasně věděli, co chtějí, jak se jednotlivé postavy budou vyvíjet, vedli nás, ale zároveň nechávali prostor i pro naši invenci, hledali, co funguje a co ne, každému na míru...

V unikátní anglické komorní opeře Zneuctění Lukrécie jste ztvárnila titulní roli Lukrécie, čisté duše, která je znásilněna, a poté si z morálních důvodů bere život. Jak vás zasáhl její osud a jakým způsobem jste vystavěla scénu šílenství a sebevraždy?

Je mi ctí, že jsem mohla být součástí tak po všech stránkách úžasné inscenace. *Lukrécie* je geniální dílo po hudební, obsahové i dramatické stránce a má hluboký filozoficko-náboženský přesah, který nutí k zamýšlení. Osud Lukrécie nelze neprožít. Nevinost její duše ponížen znásilněním, bolest, která vyústí až v šílenství, hanba, kterou nedokáže unést, a samotná sebevražda... To vše jsem vnímala velmi intenzivně. Díky tomu a díky režijnímu vedení jsem se dokázala vcítit do Lukrécie a prožít tak její čistotu i utrpení až po její rozhodnutí ukončit život.

Zkoušení bylo náročné, ale probíhalo v pohodě. Musím se přiznat, že angličtina je pro mě při zpívání náročnější, proto jsem výslovnost konzultovala s překladatelkou libreta Ivonou Cindlerovou a se svou alternantkou Janjou Vuletic. I když se hrálo v angličtině, domlouvali jsme se také česky, slovensky, německy i italsky. Jako obvykle (*smích*).

Následovala náročná role Panny Rózy ve Smetanově Tajemství, tedy po-

starší rozhodné dámy, která „zůstala na ocet“. Jaký jste si k ní vybudovala vztah?

Panna Róza pro mě byla výzvou, moc jsem se na ni těšila. Musela jsem si roli vystavět převážně sama, čímž jsem bez zpětného náhledu režiséra měla horší kontrolu nad sebou samou, ale líbí se mi její charakterový vývoj. Jen bych si přála, aby se mi dostala ještě víc pod kůži a abych dokázala ukázat, že Róza je úžasná ženská, která zůstala „starou pannou“ kvůli tomu, že zůstala věrná své jediné lásce, která ji zraňuje – a zároveň naplňuje.

KDO JE ANNA NITROVÁ?

Studovala obor sólový zpěv na Fakultě umění Ostravské univerzity (1996–2000), nyní konzultuje u Evy Dřízgové-Jirušové. První angažmá získala ve sboru opery Národního divadla moravskoslezského pod vedením Jurije Galatenka (1999–2001), v roce 2001 dostala v souboru opery sólové angažmá. V NDM ztvárnila roli Varvary (Janáček: *Káťa Kabanová*), Rosiny (Rossini: *Lazebník sevillský*), Končakovny (Borodin: *Kníže Igor*), Káči (Dvořák: *Čert a Káča*), Suzuki (Puccini: *Madama Butterfly*), Flory (Verdi: *La traviata*), Feneny (Verdi: *Nabucco*) a Nicolii (Martinů: *Řecké pašije*); v Mozartových operách v přebásnění Jaromíra Nohavici zosobnila Dorku (*Così fan tutte*), Donnu Elvíru (*Potrestaný prostopášník aneb Don Giovanni*) a Cherubína (*Figarova svatba*), nově ztvárňuje Annia v Mozartově opeře *La clemenza di Tito*. Mezi tzv. kalhotkové role, které nastudovala (mimo Cherubína a Annia), patří také Skladatel (Richard Strauss: *Ariadna na Naxu*), Siebel (Gounod: *Faust*) a Smeton (Donizetti: *Anna Bolena*). Za své nejvýznamnější role pokládá Carmen (úprava Bizetova díla – Brook, Carrière, Constant: *La Tragédie de Carmen*) a Isabellu (Rossini: *Italka v Alžiru*). Za ztvárnění rolí Donny Elvíry (2007) a Isabelly (2010) byla oceněna širšími nominacemi na Cenu Thálie. V této sezóně ztvárnila titulní roli ve *Zneuctění Lukrécie* Benjamina Brittena, Annia v Mozartově *La clemenza di Tito* a hlavní roli Panny Rózy ve Smetanově *Tajemství*.

Anna Nitrová (Annia) a Sonja Runje (Sesto) v inscenaci LA CLEMENZA DI TITO Foto Martin Popelář

Tajemství je inscenováno velice klasicky. Osobně upřednostňujete tzv. moderní pojetí, nebo spíše tradiční zasazení příběhu?

V dnešní době režirovat opery Smetany, Dvořáka a dalších českých romantiků je vskutku oříšek... Podle mě jsou určité opery, které vyžadují klasické pojetí. Vše se ale odvíjí od osobností režisérů. Vezměme si třeba *Titu* v režii SKUTRů: Mozart v moderním pojetí, a funguje to.

Na prknech NDM působíte již od roku 1999. Na jakou roli ráda vzpomínáte?

Jednu opravdu srdcovou záležitost mám – Skladatele ve Straussově *Ariadně na Naxu*. Oblíbenost rolí a inscenací jde ruku v ruce s tím, jak a jaká inscenace vzniká – důležitá je atmosféra při zkouškách. Když se pak v roli dobře cítím, ráda ji zpívám a těším se na ni. To je ale výsledek kvalitní práce všech, co se na inscenaci podílí, samozřejmě hlavně spolupráce s režisérem a dirigentem.

V nové sezóně nastudujete mezzosopránové role ve Verdiho Otellovi i Šostakovičově Lady Macbeth Mcenského újezdu. Jak přistupujete k těmto novým výzvám?

Těším se obzvlášť na *Lady Macbeth*. Příběh je to sice dost drsný, ale věřím, že to bude další operní lahůdka, jako byla třeba *Lukrécie*. Výzvy přijímám ráda, dokáží totiž člověka posunout o kus dál!

Děkuji za rozhovor!

(em)

INZERCE

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 379 Kč, děti do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 99 Kč, děti 11–15 let 169 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ ZDARMA

Bedřich Smetana (1824–1884)

TAJEMSTVÍ

Dva zneprátené rody ve Smetanově operním pokladu

Komická opera Bedřicha Smetany o třech dějstvích z let 1877–1878
Libreto Eliška Krásnohorská (1847–1926)

**Reprízy 19. 9. (18.30), 24. 9. (15.00),
5. 10. (18.30) a 7. 10. (18.30)
v Divadle Antonína Dvořáka**

„Režisér **Tomáš Studený** se v ostravské inscenaci v zásadě vzdal výrazných interpretačních figlů a ztvárnil Tajemství jako pestré retro doby, kdy opera vznikla. Některé výjevy působily jako tehdy oblíbené živé obrazy, které se rozpadaly do živého, mnohonásobného pohybu. Tento opulentní způsob jevištní práce místy až odváděl pozornost od hlavních akcí, ale celkově byl působivý, funkční a vlastně i zábavný. A svým způsobem také reagoval na nejednoznačnost charakterů a myšlenkových pochodů, která se odráží i v samotné hudbě. Smetanovo polyfonické uvažování tu zdaleka není jen abstraktní manýrou, ale pravdivým vyjádřením složitosti lidské duše, která kolísá mezi mnohými podněty a neumí se rozhodnout. Retro atmosféru posilovaly i kostýmy **Evy Jiříkové**. Scéna **Davidy Janoška** směřovala k jednoduchému tvaru s charakteristickými rekvizitami, průběžným motivem představení byla světýlka ve tmě. Hromadné scény jako by až přetékaly z nevelkého ostravského jeviště.“

**Boris Klepal: Tajemství. Věčné trvání
starých časů v Ostravě
www.zapisnikzmizeleho.cz**

Václav Morys (Skřivánek), Jana Sibera (Blaženka), Jevhen Šokalo (Bonifác), Anna Nitrová (Panna Róza), Martin Gurbal (Malina), Jakub Kettner (Mistr zednický), sbor opery a členové Operního studia NDM
Foto Martin Popelář

„Výsledek? Tajemství Bedřicha Smetany je neuvěřitelně hutná třeť geniální hudby, perfektně ušitého příběhu se svižným tempem a zajímavými zvraty. Ostravské nastudování dalo tomuto dílu vše potřebné: vynikající hudební nastudování, které provázely vesměs špičkové pěvecké a instrumentální výkony. Režie tentokrát věděla přesně, jak a co chce říci, a měla svou kontinuitu ve scénografii, dramaturgii i kostýmech.“

**Milan Bátor: Tajemství, které se
usídlilo na jevišti Divadla Antonína
Dvořáka, si nesmíte nechat pro sebe
www.ostravan.cz**

„**Bárta** odstínil svůj projev v dokonalé shodě s podstatou vnitřně neklidné postavy Kaliny a jeho závěrečné smíření s Rózou mělo hloubku očistné katarze. Vstupní árie k druhému dějství ‚Jsem žebrák! a brilantní, Med radosti plnými doušky chci pít‘ byly vzorovou ukázkou všestranné, výrazové excelentní interpretace. Bártaův výkon byl největším pilířem sobotního nastudování.“

**Milan Bátor: Smetanovo Tajemství
v Ostravě podruhé: Velmi zdařilému
nastudování vévodí dokonalý Martin Bárta
www.ostravan.cz**

„Dirigent **Jakub Klecker** Tajemství oživuje až překotnými tempy a pastózním zvukem – celek je soudržný, dělí se pouze na tři základní části, tři jednání, z nichž druhé je v jistém protikladu k ostatním dvěma. (...)

Králem večera je Kalina **Svatopluka Sema**, který zraje od role k roli a prozpívává se ke kulatému, krásně zabarvenému barytonu,

Svatopluk Sem (Kalina) Foto Martin Popelář

znělému v celém rozsahu. **Anna Nitrová** je tradiční, do sebe uzavřenou, značně zatpklou Pannou Rózou, která citově roztaje až v závěru, dvojice **Blaženky** a **Víta** si v podání **Jany Sibery** a **Ondřeje Koplika** získala sympatie diváků po stránce pěvecké i herecké stejně jako **Bonifác**

Jevhena Šokala a **Malina Martina Gurbala**. **Václav Morys** byl půvabným Skřivánkem a **Jakub Kettner** velmi dobře zazpíval svého Mistra zednického.“

**Olga Janáčková: Ostrava má nové
Tajemství, další část smetanovského
cyklu pro rok 2024
www.operaplus.cz**

„Inscenátoři děj, jeho dobové zasazení i balancování mezi komickým a vážným charakterem respektovali. Režie i scéna a kostýmy s barevným odlišením purpurových malinců a zelených kalinců volně navazují na dobové ‚prostonárodní‘ prvky s hojným využitím květinových motivů a chmele typického právě pro oblast kolem Bezdězu. Stupňovitá scéna se třemi ‚patry‘ rustikálních prkenných podlah umožňuje synchronně rozehrávat paralelní dějové linie za hojné účasti rádob ‚nezbedných‘ dětí a posíleného sboru včetně baletu. (...)

Premiéře dominoval výkon **Svatopluka Sema**, který svým oblým a barevně bohatým barytonem znovu potvrdil, že dnes patří ke špičkám tohoto oboru u nás. Postupně rozkrývá různé vrstvy charakteru vdovce Kaliny – ješitnou sebejistotu i vzteklost neurvalost, otcovskou přísnost, ale i pochybnosti o sobě samém, odvahu vydat se do podzemí za pokladem až po úlevné pochopení, že oním pokladem je milovaná Róza.“

**Helena Havlíková: Ostravské
Tajemství jako další položka
do smetanovského cyklu
Lidové noviny**

Gioacchino Rossini (1792–1868)

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

**Jásejte, trubky, zahlahol, fanfáro!
Vchází sám velký lazebník Figaro!**

Komická opera o dvou dějstvích z roku 1816
Libreto Cesare Sterbini (1784–1831)
podle slavné komedie *Le Barbier de Séville*
Pierra-Augustina Carona de Beaumarchaise
(1732–1799)

Oficiální partner inscenace je společnost
Brembo Czech s. r. o.

**Reprízy 13. 9. (18.30), 20. 9. (18.30),
29. 9. (18.30), 24. 10. (18.30) a 31. 10.
(18.30) v Divadle Antonína Dvořáka**

Po patnácti letech se do Ostravy vrátila jedna z nejslavnějších komických oper *Lazebník sevillský*. Příběhem sluhy Figara a jeho pána, rezonujícím při rossiniiovském parlandu, se nechal inspirovat i ostravský rodák **Jaromír Nohavica**, který u příležitosti 200. výročí prvního uvedení *Lazebníka sevillského* vytvořil exkluzivně pro NDM nové české libreto. (Pro Národní divadlo moravskoslezské již v nedávné minulosti vyhotovil mj. české přebásnění libret ke třem operám Wolfganga Amadea Mozarta.)

Na den přesně, 20. února 2016, jsme uvedli komentovaný koncert *Lazebník má narozeniny!!!*, jemuž předcházela v srpnu 2015 workshop s Jaromírem Nohavicou a Evou Mikuláškovou v klubu Heligonka v rámci Letní divadelní školy pro pedagogy organizované Ateliérem pro děti a mládež při NDM. Precizní výběr inscenačního týmu, obsazení a volba prostředků provázely nastudování inscenace, při níž se poprvé

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! na Národním festivalu Smetanova Litomyšl Foto František Renza

setkaly dvě významné osobnosti české hudební kultury – **Jaromír Nohavica** a **Ondřej Havelka** – s cílem propagovat operní žánr mezi nejširšími vrstvami publika. A to pomocí komické opery, která si vydobyla své nejpřednější místo ve světových operních žebříčcích, nyní v aktuálním překladu, jenž přibližuje její zápletky a brilantně broušený humor bezprostředně.

Jak píše kritik **Petr Veber** (Harmonie): „*Těžko rozsoudit, zda se divák baví víc díky šmrncovnímu textu, nebo díky hravé režii, ale baví se královsky – může se usmívat nad podařenými verši nebo gagy a může se i hlasitě smát. Je čemu. Ruku v ruce s neodolatelnou komikou postav a situací jde ovšem jejich pěvecké uchopení a pochopitelně i hudební pojetí celku, které při představení drží v rukou dirigent Marko Ivanovič.*“ V ohlédnutí za hostováním inscenace na NF Smetanova Litomyšl pak pokračuje: „*Na prvním místě jsou však Svatopluk Sem v roli Figara – zkušený a charismatický pěvec s bohatým usazeným fondem, na pódiu jistý, výstižně a neodolatelně hrající trochu protřelého a samolibého, ale veskrze kladného hrdinu, nádherně uvolněně zpívající*

– a s ním sopranistka **Veronika Holbová**, mladičká sólistka s křišťálově čistým silným hlasem, s koloraturami nesenými příjemným tremolem a s velkým komediálním talentem. Jako Rosina byla po všech stránkách, i s flamenčovými gesty, hvězdou večera.“ Pozitivně hovořila i **Olga Janáčková** (Opera Plus) již o premiéře díla: „*Všichni pochopili, že mají před sebou inscenaci, jakou ve svém životě málokdy zažijí, a poddali se jí ze všech svých sil,*“ či podobně ostravský recenzent **Milan Bátor** (Ostravan.cz): „*Ostravský Lazebník sevillský, který má v názvu na plakátech tři vykřičníky, je doslova nabitý humorem, Havelkova i Nohavicova spolupráce se ukázala jako opodstatněná a smysluplná. (...) Lazebník šlape jako hodinky, má drajv a šmrnc, diváci se během první premiéry báječně bavili. Celé představení provázely doslova salvy smíchu, v závěru se rozpoutal burácející potlesk a okamžité ovace ve stoje (...).* Inscenační tým dokázal připravit operu, která má šanci oslovit všechny možné věkové kategorie.“

V září roku 2017 na inscenaci naváže projekt *Vaříme s Rossinim*, který bude probíhat v centru Ostravy. (em)

Dirigent Marko Ivanovič, Svatopluk Sem (Figaro) a Ondřej Koplík (Hrabě Almaviva) Foto František Renza

Veronika Holbová (Rosina) Foto František Renza

Edvard Schifffauer (1942)

ZOB, ZOB, ZOBAN!!!*Vrať nám, ptáku, hastrmana aneb ne tak docela krátká zpívaná pohádka pro děti*

Libreto Ivan Binar (1942)

pták s ocelovými zuby • hravé říkanky
• ostravský skladatel • Operní studio NDM
• workshopy

Hudební nastudování **Adam Sedlický**
Lenka Živocká
Dirigent **Adam Sedlický**
Režie **Václav Klemens**
Scéna a kostýmy **David Janošek**
Sbormistryně **Lenka Živocká**
Dramaturgie **Eva Mikulášková**

Osoby a obsazení:
Hastrman Lucian **Martin Gurbař**
/ **Rastislav Širila**
Pohádka **Anika Kuncová**
/ **Hana Paskudová**
Vašek **Vilém Berger**
/ **Ondřej Mrvík**
/ **Matyáš Walder**
Viktorka **Alena Hrabovská**
/ **Timea Kuchařová**
Markétka **Lucie Diehelová**
/ **Barbora Gilligová**
/ **Jana Kováčová**

Dále účinkuje Operní studio NDM a členové orchestru opery NDM

Premiéra 24. září 2017 v 10 hodin
ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka

Edvard Schifffauer je jednou z nejvýznamnějších skladatelských a peda-

*Pojď si s námi zpívat, hrát, hastrman je náš kamarád!
Eniky beniky, slepou bábu za zlatou bránu, zahrajem
si na vojáky! Osvobod' s námi vodníka z drápů ptáka
Zobana!*

gogických osobností našeho města.
V letošním roce, tedy v době oslav
750. výročí první zmínky o Ostravě, slaví
i on své jubileum – 75. narozeniny.

Jeho jméno bylo a je spojeno s ostravskými divadly. Spoluzaložením Divadélka Pod okapem, ostravské obdoby slavného Semaforu, či pozdějšího divadla Waterloo (1968) se Edvard Schifffauer velkou měrou podílel na utváření studentské kultury 60. let na Ostravsku. S nástupem normalizace úřady Waterloo zakázaly a v monstrózním procesu s divadelníky byl skladatel za hudbu k parodickému muzikálu *Syn pluku* odsouzen k devítiměsíčnímu nepodmíněnému trestu. **Hodinovou operku *Vrať nám, ptáku, hastrmana*, plnou dětských říkanek, napsal s někdejším redaktorem rádia Svobodná Evropa Ivanem Binarem během svého věznění na Borech (1972).**

Po roce 1989 působil Edvard Schifffauer jako dirigent v činohře SDO (dnes NDM), skládal pro Brett Theater ve Vídni i Divadlo Petra Bezruče a vyučoval kompozici na Janáčkově konzervatoři v Ostravě.

Nová inscenace opery NDM *Zob, zob, Zoban!!!* seznámí dětského diváka nejen se zmíněnou dětskou operou, ale také s osudy obou jejích autorů; během workshopů i vlastního představení pak projde publikum kouzelnými foyery Divadla Antonína Dvořáka.

Inscenace je realizována ve spolupráci

Dne 4. listopadu se inscenace představí také na Festivalu hudebního divadla Opera v Divadle D21. Děkujeme za finanční podporu statutárnímu městu Ostrava a Moravskoslezskému kraji.

s Operním studiem NDM a Ateliérem pro děti a mládež při NDM v rámci oslav 750. výročí první zmínky o městě Ostrava. (em, pb)

750!!!
OSTRAVA 1267 – 2017

OPERA DĚTEM

DVOJJAZYČNÉ TITULKY**OPERA S ANGLICKÝMI TITULKY**

Milí diváci, s počátkem sezóny 2017/2018 budeme nově uvádět **všechna operní představení jak s českými, tak i anglickými titulky.** Pozvěte své zahraniční partnery, klienty a přátele do divadla a sdílejte kulturní zážitek společně.

Foto Martin Kusyn

OPERNÍ SIRÉNY

4. října 2017

PŘEDSTAVUJEME
OPERNÍ SEZÓNU 2017/2018

Jakub Klecker a Eva Mikulášková

Diskuzní pořad opery NDM se zajímavými hosty v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy, který se koná v den zkoušky sirén – každou první středu v měsících říjnu 2017 – červnu 2018, a to od 16.00 do 17.30 hodin. (em)

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Gustave Flaubert (1821–1880)

PANÍ BOVARYOVÁ*Hořký příběh o sladké dívce a její ztrátě iluzí*

Režie: Peter Gábor

Premiéra 16. listopadu 2017
v Divadle Antonína Dvořáka

Christian Lollike (1973)

OBYČEJNÝ ŽIVOT*Taková normální paranoia*

Režie: Josef Kačmarčík

Česká premiéra 17. listopadu 2017
v Divadle loutek Ostrava

Henrik Ibsen (1828–1906)

PEER GYNT*Fantastická pouť za nalezením sebe sama*

Režie: Pavel Khek

Premiéra 11. ledna 2018
v Divadle Jiřího Myrona

Eugène Labiche (1815–1888)

ŠTASTNÍ VE TŘECH*Milostný mnohoúhelník po francouzsku*

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 25. ledna 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Ferdinand von Schirach (1964)

TEROR*Morální dilema na miskách vah*

Režie: Tereza Řihová

Premiéra 5. dubna 2018
v Divadle loutek Ostrava

Christopher Hampton (1946)

ŘEČI LÉČÍ*Hlubinná psychoanalýza*

Režie: Vojtěch Štěpánek

Česká premiéra 20. dubna 2018
v Divadle loutek Ostrava

Terry Pratchett (1948–2015)

– Stephen Briggs (1951)

MASKARÁDA čili Fantom opery*Britská humoristická fantasy v operním duchu*

(a s operním duchem)

Režie: Zdeněk Bartoš

Premiéra 14. června 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Eric Bogosian (1953)

SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ*One man show pro dva herce*

Režie: Janusz Klimsza

Česká premiéra 21. června 2018
v Divadle loutek Ostrava

Činohra NDM je na Facebooku:

Činohra Národního divadla moravskoslezského

SISSI (Útěk Alžběty Rakouské) – Petra Lorencová (Ida Ferenczy),
Pavlaína Kafková (Sissi) a soubor činohry NDM

Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR ČINOHRY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2017)

Franz Arnold – Ernst Bach
ŠPANĚLSKÁ MUŠKA
Režie: Janusz Klimsza
4. 9. (10.00), 12. 9. (18.30), 18. 10. (18.30)

Brad Fraser
TEĎ MĚ ZABIJ
Režie: Janusz Klimsza
6. 9. (19.00) – zájezd Košice, 20. 10. (19.00)

Marc Norman – Tom Stoppard – Lee Hall
ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE
Režie: Radovan Lipus
7. 9. (18.30), 8. 9. (10.00), 15. 10. (15.00), 27. 10. (18.30)

William Shakespeare
VESELÉ PANICKÝ WINDSORSKÉ
Režie: Peter Gábor
13. 9. (18.30), 17. 10. (18.30)

Viliam Klimáček
SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)
Režie: Peter Gábor
15. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 27. 9. (18.30), 19. 10. (18.30), 20. 10. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
19. 9. (18.30), 25. 10. (18.30)

Peter Quilter
JE ÚCHVATNÁ!
Režie: Peter Gábor
23. 9. (18.30), 26. 9. (18.30), 14. 10. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
24. 9. (19.00), 12. 10. (19.00), 29. 10. (19.00)

Michael Cooney
HABAĐURA
Režie: Roman Groszmann
30. 9. (18.30), 2. 10. (18.30)

Pere Riera
HODINA PŘED SVATBOU
Režie: Janusz Klimsza
4. 10. (18.30)

Adolf Nowaczyński
CAR SAMOZVANEČ
Režie: Andrzej Celiński
4. 10. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
8. 10. (19.00)

Marius von Mayenburg
MUČEDNÍK
Režie: Janusz Klimsza
13. 10. (19.00)

Ivan Vyskočil
HAPRDÁNS
neboli HAMlet PRinc DÁNSký
Režie: Tomáš Jirman a kol.
23. 10. (19.00) – zájezd Frýdek-Místek

TIP ŠÉFA ČINOHRY

ŠPANĚLSKÁ MUŠKA

Milí diváci a přátelé divadla, nová divadelní sezóna je před námi a s ní i široká nabídka premiér a repríz našich inscenací. Z důvodu blížící se rekonstrukce prostor v Divadle Jiřího Myrona budeme úspěšnou komedii *Španělská muška* dále reprízovat na jevišti Divadla Antonína Dvořáka...

Poznamenejte si prosím. Těšíme se na Vás!

Peter Gábor

ŠPANĚLSKÁ MUŠKA – Renáta Klemensová (Wally), Pavlína Kačková (Paula) a Jan Fišar (Ludwig Klinke)
Reprízy 4. 9. (10.00), 12. 9. (18.30) a 18. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Radovan Štátný

UVEDLI JSME

Brad Fraser (1959)
TEĎ MĚ ZABIJ
Silnější než láska

Reprízy 6. 9. (19.00) v Košicích
a 20. 10. (19.00) ve zkušebně Divadla
Antonína Dvořáka

Při jedné besedě vyslovil kdysi Jan Werich tento názor: „Divadlo má hrát kontroverzní hry, tedy takové, o kterých se mluví. To je pro něj to nejlepší. Vždycky se totiž mluví o tom, co je tak zajímavé, že na to může být několik pohledů.“ Právě taková je hra *Teď mě zabij* (premiéra 2013), kterou napsal Brad Fraser, jemuž se přezdívá zlý kluk (bad boy) kanadského divadla.

Řečená černá komedie, k níž Fräsera inspiroval osud jeho synovce, vypráví o rodině Jakea Sturdyho (David Viktora), vysokoškolského učitele, jehož věk se pohybuje v rozmezí 37–44 let. Před takřka dvaceti lety mu vyšel zdařilý román, jenže nadějná spisovatelská dráha byla přefata ve chvíli, kdy přišel při dopravní nehodě o svou ženu. Jako by nebylo dost na tom, že jeho jediný syn Joey (Robert Finta) se narodil s genetickou vadou (má jeden chromozóm navíc), která se mimo jiné projevuje znetvořenými rukama, jimiž dokáže strkat, ale ne uchopovat. Neobejde se bez cizí pomoci a bez svého invalidního vozíku. V péči o něj Jakeovi pomáhá jeho devětadvacetiletá sestra Twyla (Lucie Končoková), kterou po matčině smrti vychoval a která Joyemu dělala matku. Její osobní život také není příliš uspokojivý, obzvláště v partnerských vztazích. Rmutnou náplň svého života si Jake Sturdy zpřijemňuje každé úterý večer, kdy nalézá milostné rozptýlení i přátelské útočiště v bytě své bývalé studentky, vdané čtyřicátnice Robyn Dartonové (Renáta Klemensová).

Sedmnáctiletý Joey Sturdy prodělává právě období dospívání, a tak jeho otec musí

Robert Finta (Joey Sturdy) a Vít Roleček (Rowdy Akers)

Foto Radovan Štátný

navíc řešit rychle se vzrůstající libido. Své přítelkyni si posteskl: „Má dojem, že je strašně ošklivý... Jenže já... já prostě nesnáším pomýšlení na všechno, co nikdy nezažije.“ Nadto se Joey touží osamostatnit a sdílet společný byt se svým o tři roky starším kamarádem Rowdym Akersem (Vít Roleček), trpícím fetálním alkoholovým syndromem. Při jedné z hádek na toto téma praští Joey svého otce tak, že spadne na záda, čímž se u něj rozvine stenóza páteřního kanálu, která natolik sníží jeho pohyblivost, že je to nyní naopak Jake, kdo je odkázán na pomoc druhých.

Hra v této souvislosti přetřásá problematiku eutanazie. Jak řekl Joey o svém otci: „Je šťastnější, když spí.“ Protože v bdělém stavu musí znovu a znovu čelit neodvratným fyzickým a psychickým bolestem a být bezmocným svědkem svého vlastního chátrání.

Spor duše s tělem – tento odedávný topos středověkých literatur – zažívají hendikepovaní jedinci ve dne v noci a v nesrovnatelné míře s těmi, kterým bylo dopřáno alespoň relativní zdraví.
Postavy v této hře našťěsti shlížejí

Lucie Končoková (Twyla Sturdyová), David Viktora (Jake Sturdy) a Renáta Klemensová (Robyn Dartonová)

Foto Radovan Štátný

na svou svízelnou situaci s černým humorem. Už poněkolkáté jsem dospěl k zarážejícímu zjištění, že tragické jevy a okolnosti mají v sobě vždycky něco komického. Vidíte-li vedle sebe dva jedince s různou mírou postižení, v první chvíli se vám může zdát, že si vás dobírají. V případě některých scén si člověk rovnou řekne: Bylo by to k smíchu, kdyby to nebylo k pláči. Smích i pláč často účinkují nerozhodně, a někdy dokonce vyvstávají současně. Matka příroda je totiž pořouchlice.

Dne 6. září se představí inscenace *Teď mě zabij* na mezinárodním Festivalu divadel střední Evropy v Košicích.
Více na www.kosicefest.eu

Herecké výkony všech postav jsou tak věrohodné, až máme pocit, že se nás jejich utrpení i oblažující mžiky radosti naplno týkají, že nejsme vně, ale uvnitř událostí. Zvláště projev Roberta Finty je přesný do všech detailů, takže působí dojmem (doufám, že mi to promine, ale míním to pochvalně), jako by se s daným postižením skutečně narodil. Totéž musím říct o Davidu Viktorovi, který roli otce hraje s nehypnou procítěností a předvedení Jakeovy choroby je v jeho podání až palčivě opravdické.

Osobně jsem moc vděčný za autory, kteří neuhýbají před choulostivými tématy. Neboť málokdo snese být jen pouhý pohled na těžce nemocného člověka. Vážím si proto každého literárního díla, které dokáže kvalitně zprostředkovat jakoukoli bolavou skutečnost těm, kdo ji nezažili, a kteří ji proto nemohou plně pochopit, natož se do ní zcela vcítit, jelikož díky odlišnému údělu byli podobných nesnází ušetřeni. (on)

ACH, SISSI...

Čo vedie dnešného dramatika k tomu, aby písal o žene, od smrti ktorej ho delí viac než jedno storočie? Jednoznačne jej **osud**, v ktorom sa prelína úžasná farebnosť s vojenskou šedou, esprit a intelekt s pohrdaním davom, paradoxná empatia k revolucionárom, ktorí sa pokúšajú zosadiť z trónu práve takých ako ona, s vypätým egoizmom a láskou k svojim vlasom, krása a povrchnosť s túžbou vzdelávať sa, čítať, obdivovať veľkých duchov minulosti...

Alžbeta Bavorská bola rozporuplnou ženou a preto si musí získať aj dnešného dramatika, ako si získala tisícky súčasníkov, ktorí sa vydávajú na mnohohňové cesty do Viedne iba preto, aby jej mohli bozkať ruku. Áno, **Alžbeta bola zrejme prvá žena, ktorej by sa dal prisúdiť sprofanovaný status „celebrita“**, pretože keby žila dnes, tak je denne na stránkach bulvárnej tlače. Alebo je už dávno mŕtva, pretože záujem verejnosti túto krehkú ženu zraňoval.

To, čo na Alžbete fascinuje dodnes, je nielen jej systém drakonických diét a každodenné cvičenie, nielen úcta k vlastnému telu a až sebazničujúca snaha udržať si štíhlu postavu, ktorú neskôr zaplatila ochorením chrbtice a bolesťami kĺbov, ale to, že s „fitness“ polovicou jej osobnosti ide ruka v ruku tá duchovná a s ňou **snaha vzdelávať sa**, nechať si predčítať Homéra v origináli a iba tak mimochodom, ako domácu úlohu, preložiť do gréčtiny *Hamleta*.

Táto vlastnosť Alžbety Bavorskej presahuje dnešné chápanie slova „celebrita“ o rozmer citlivej, zraniteľnej a vnútorne nešťastnej ženy, ktorá je oveľa inteligentnejšia, ako si myslí verejnosť, a ktorá trpí nedostatkom lásky, pretože tú svoju zažila primadá, keď sa dostala na trón „rovno z detskej izby“, aby ju v dospelosti stratila. A v neposlednom rade dnešný dramatik siahne po príbehu Alžbety Bavorskej aj preto, že či sa nám o už páči, či nie, bola našou cisárovnou a vládla Rakúsko-Uhorsku, kam dnešné Slovensko a Česko patrilo. **Dramatik teda píše o skutočnej vládkyni, ktorá vládla našim pra-pra-prarodičom a ktorej zavraždenie anarchistom v Ženeve si vôbec nezadá s dramatickými smrťami literárnych kráľov v Shakespearových hrách.**

Sissi má v sebe pátos kráľovskej smrti aj povrchnosť valčíkových plesov. Má v sebe samotu a úteky pred manželom, deťmi, cisárskym dvorom, teda pred zodpovednosťou, pred samou sebou. A to je, ako vieme, útek nemožný. Smrť dosahuje už len vyčerpanú,

šesťdesiatročnú ženu, ktorá je už iba tieňom niekdajšej krásy a slávy a ktorá už len píše básne, sťahuje sa z miesta na miesto po celej Európe, venuje sa okultizmu a vyvoláva duše mŕtvych, jediných, čo naozaj milovala. Kto to sú, zistia diváci uprostred hry.

Ostravská Sissi bola druhým nástudovaním tejto hry po Slovenskom národnom divadle v Bratislave. Prvé, čo ma tu nadchlo, je, že som konečne videl na javisku celý text bez škrto, ktoré, ak tam aj boli, museli byť minimálne, keďže som ich prehliadol. Ale ja nie som autor, ktorý s lampičkou sleduje text, som divadelník, ktorý po tridsiatroch rokoch praxe vie, že nič hre neprospeje viac než dobrý škrť na pravom mieste. V Bratislave sme vyradili niekoľko obrazov ako obeť rytmu, ktorý bolo nutné udržať na obrovskom javisku veľkej sály s devätnástčlenným zborom. V Ostrave o čosi menšie javisko, no pritom stále dosť veľké, ale aj uzavretá scénografia cisárskych interiérov zomkli hercov tak, že perfektne udržali rytmus predstavenia. **Som rád, že hru režíroval Peter Gábor**, s ktorým sme sa obaja pred vyše tridsiatimi rokmi sem-tam stretávali na divadelných prehliadkach, kde sme boli každý so svojim divadlom. Moja *Sissi* je náročný, literárny text, od narodenia ku smrti tu, obrazne povedané, stačí len pár slov, pár zamávaní vtáčích krídiel. Herci musia byť mimoriadne disciplinovaní, keďže zhustený dialóg neumožňuje rozohrávať improvizácie. To všetko Peter udržal a za to mu patrí moja vďaka.

Obdivoval som aj zbor, ktorý nastupoval presne, pretože plnil funkciu vetra, ktorý ženie, metaforicky aj doslova, plachetnicu cisárovnjej rozbúreným morom. Životopis tejto ženy bol mimoriadne bizarný a som rád, že podrobný bulletin ukázal divákovi detaily života, ktoré ma priviedli k postavě a ktorú si nebolo treba vymýšľať, pretože už len tým, akou naozaj bola, je výnimočná.

Sissi sa už počas života stala metaforou a dosadte si podľa vôle, akou: metaforou nedostižnej mladosti, metaforou pominuteľnosti krásy, metaforou milovanej ženy, ktorá o lásku vlastne nestála, no veršami o nej zaplňala stovky stránok, metaforou vládkyne, ktorá nenávidela vládnutie...

Všetky tieto herecké polohy som videl v podaní vynikajúcej Pavlíny Kaškovéj. V priebehu dve a pol hodiny musí nastúpiť na trón, vládnuť, porodiť tri deti, dať sa korunovať v porevolučnom Uhorsku, prísť o syna, ktorému nikdy nerozumela, platonicky sa zamilovať do svojho anglického učiteľa jazdy, zostarnúť... je toho veľa, čo som videl v jej podaní a čomu som uveril. **Môj kompliment patrí aj mimoriadne celistvej postavě Franza Jozefa v podaní Petra Housku**. Muž-skala, muž-vojak, spiaci na železnej posteli, skromne žijúci, ktorý štedro podporuje rozmary svojej krásnej ženy, od ktorej pokorne príjme aj milenkú, ktorú mu vyberie, herečku Katarínu Schratt. Nebývalá mezaliancia, cisár a herečka, vlastne veľmi moderná, žiaľ, moderná v dnešnom slova zmysle a teda bulvárne efektná, no v kruhu rodiny, kde je sledovaná najmladšou dcérou Máriou Valériou a zapisovaná do jej denníkov, vlastne tragikomická.

Toto všetko som videl na ostravskom javisku, ktoré v dobrom svetle ukázalo nielen individuálne výkony, ale predovšetkým teamovú prácu v titule, v ktorom sa prelínajú dialógy s deklamačiou zboru, psychorealizmus so štylizáciou. Nevie, či sa mi ako autorovi patrí napísať, že ma dojal osud vlastnej hrdinky, ale ak to tu píšem, tak len ako chválu súboru, ktorý ma previedol vrstevnatou štruktúrou hry, v ktorej udržal rovnocenné postavenie abstraktných dejín aj konkrétnych ľudí z mäsa a kostí a ich lások aj nešťastí na pozadí vzdialeného ligotu ich nenaplnenej veľkosti.

Pre mňa je tragickým odkazom Alžbety Bavorskej, ktorá prezývku Sissi neznášala, veta jej syna Rudolfa, ktorý sa zastrelil s milenkou v Mayerlingu: Všetko premrhal! Bože, stačilo tak málo... a mohla byť ako Mária Terézia!

Viliam Klimáček

V sobotu 3. června proběhla mimořádná událost připomínající nejen připravovanou premiéru *Sissi (Útěky Alžběty Rakouské)*, ale i naši ostravskou historii! Společně s NDM se do velké akce pustili i Dopravní podnik Ostrava, Ateliér pro děti a mládež při NDM a Operní studio NDM, Klub Atlantik, Klub českých velopedistů v Hrabové, Klub vojenské historie Ostrava a Městská policie Ostrava, to vše za podpory Českého rozhlasu Ostrava a samozřejmě statutárního města Ostrava. Pokud jste se na odpoledne ve společnosti císaře Františka Josefa I., herečky Burgtheateru Kateřiny Schrattové, arcivévodkyně Žofie, císařovny Alžběty, její dvorní dámy Idy von Ferenczy a radního Ostravy Hanse Ulricha nedostali, můžete se nyní podívat, co vše jste mohli zažít!

(sr)

Gustave Flaubert (1821–1880)

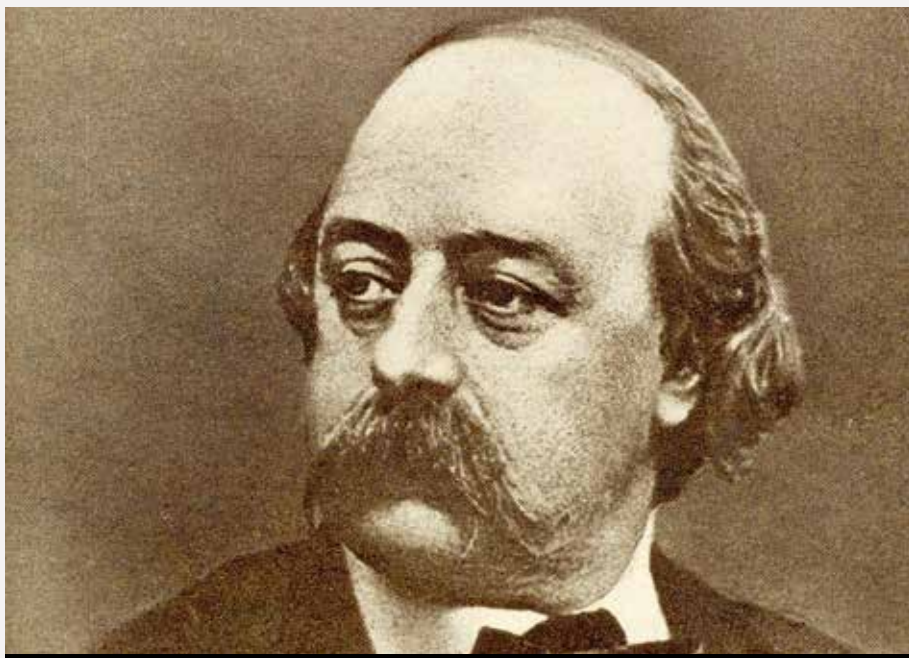
PANÍ BOVARYOVÁ*Hořký příběh o sladké dívce a její ztrátě iluzí***Premiéra 16. listopadu 2017 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka**světová literatura • představení i pro školy
• femme fatale • partnerské vztahy*Sobota. Neděle. Pondělí. Pozitíí. Zítřka. Jediný den, který pro mě něco znamená. Hodina, jediná hodina, jediný okamžik, který má smysl. A pak zase pátek, sobota...*

Paní Bovaryová je považována za **přelomové dílo realismu**, byť bylo **původně kritikou odsouzeno za ohrožování mravnosti**. Román, stejně jako dramati-zace, na kterou se můžete těšit na scéně NDM, zobrazuje ženu žijící po boku venkovského lékaře, která je nespokojená se svým životem, ženu, jež má od života přehnaná očekávání, ženu žijící v iluzorním světě a utíkající před nudou a monotónností každodenního manželského života do náruče jiných mužů, ženu zpestřující si své dny mar-notratnými nákupy, ženu přesvědčenou, že oddaný a milující manžel nedokáže naplnit její sny a romantické představy, její touhu po společenském rozletu.

Ema se postupně sama vplétá do svých vlastních sítí a selhává nejen jako manželka, ale i jako matka. Zoufalá a stále zoufalejší rozhodnutí z ní činí tragickou postavu

První Emou Bovaryovou na českých jevištích byla Olga Scheinpflugová v Národním divadle v roce 1938
Zdroj Archiv Národního divadla

Gustave Flaubert

Zdroj Wikimedia Commons

srovnatelnou s takovými hrdinkami jako např. s Annou Kareninovou (Lva Nikolajeviče Tolstého) či s Annou z debutového románo-vého bestselleru současné americké bás-nířky J. A. Essebaum nazvaného *Hausfrau*, který se odehrává v dnešním Curychu a dle recenzentů je variací na Flaubertovu *Paní Bovaryovou*.

V roce 1938 měla *Paní Bovaryová* premiéru na scéně Stavovského divadla v Praze v režii Jiřího Frejky, v titulní roli s Olgou Scheinpflugovou. A od té doby je na divadelních scénách pravidelným hostem.

Flaubertův román *Paní Bovaryová* se dočkal i filmového zpracování. Historicky první byl stejnojmenný francouzský film z roku 1933 (režie J. Renoir), nejnovějším filmem je *Paní Bovaryová* z roku 2014 (USA, režie S. Barthes) s Miou Wasikowskou v titulní roli.

V polovině 19. století byla Ema Bovaryová obětí středostavovských konvencí. Naše Ema Bovaryová je obětí konzumního světa, který pro vás na jevišti Divadla Antonína Dvořáka vytvoří režisér **Peter Gábor** s dramaturgyní **Alicí Olmovou**, jeho architektem bude scénograf **Michal Syrový** a oblékne jej **Alena Schäferová**. S Izabelou Fírlovou coby paní Bovaryovou se budete moci setkat již od **16. listopadu v Divadle Antonína Dvořáka!**

O autorovi

Gustave Flaubert se narodil ve francouzském Rouenu, v lékařské rodině. Po studiích na lyceu pokračoval studiem práv, která ze zdravotních důvodů ukončil (onemocněl nervovou nemocí). O první literární snahy se pokoušel už na střední škole.

Flaubert odmítal instituci manželství jako měšťácký přežitek. Jeho celoživotní, ale platonickou láskou byla o 11 let starší žena. Vášnivý vztah a bouřlivý rozchod prožil s básnířkou L. Coletovou. Poté už s žádnou ženou intimní vztah nenavázal a žil jako starý mládenec. Jeho velkou přítelkyní, s níž mohutně korespondoval, byla spisovatelka George Sandová.

Život věnoval literatuře a cestování. Procestoval Francii, Itálii, Řecko, Blízký východ a na krátký čas se usadil v Tunisku.

Ve svých dílech kladl vysoké nároky na uměleckou úroveň díla. **Hlavním prvkem jeho vypravěčství je neosobnost. Jeho vypravěči byli chladnými pozorovateli, kteří s postavami necítí, ani je nehodnotí.**

Z tvorby jmenujme např. román ovlivněný autorovou cestou do Tuniska *Salambo* či nedokončený román o hlouposti a omezenosti maloměšťáků *Bouvard a Pécuchet* pojednávající o dvou písářích v penzi, kteří se odstěhovali na venkov, aby zde s nadšením, ale bez špetky talentu šířili vědu a umění. U nás je toto dílo známé jako televizní seriál *Byli jednou dva písáři* (režie Ján Roháč, v hlavních rolích J. Sovák a M. Horníček).

Nejznámějším Flaubertovým dílem je ale bezesporu román Paní Bovaryová, za který byl souzen pro urážku veřejné mravnosti a manželské instituce. V soudním líčení však přesvědčil porotu, že jeho román na nemravnost pouze poukazuje, nijak ji nepodporuje. Soudní spor vyhrál. Zemřel v roce 1880 na svém statku u Rouenu.

(ao)

Christian Lollike (1973)

OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole*Taková normální paranoia***Česká premiéra 17. listopadu 2017 v 19 hodin na alternativní scéně Divadla loutek Ostrava**česká premiéra • moderní divadlo
• aktuální téma • společenská satira

Dánského dramatika Christiana Lollikeho už zná nejen celá Evropa, ale jeho hry byly inscenovány i za oceánem. Jen my Češi se pořád ještě zdráháme pustit jej na svá jeviště. Jedinou výjimkou je titul *Dogville*, na němž se podílel jako dramati-zátor Trierovy filmové předlohy, avšak je to výjimka polovičatá, neb nejde o jeho původní text. Učinili jsme několik prvních krůčků v podobě scénických čtení jeho her *Obyčejný život*, *Bankrot* nebo *LIVING DEAD aneb Monsters of Reality*, a jeho hra *Zázrak* dokonce přetrvala déle než jedno uvedení díky rozhlasové inscenaci Aleše Vrzáka. Ale jinak se Lollikovi stále vyhýbáme. Čím by to mohlo být?

Christian Lollike nepíše o příjemných věcech. Zabývá se naopak tématy, která jsou palčivá a bolavá. Lollike ve svém dramatickém díle **otvírá diskusi o terorismu, xenofobii, životních zklamáních z nenaplněných snů, o depresích, sebevraždách, o manipulaci médií a reklamy,** jakož i o zoufalé snaze zapadat do předem vystavěných škatulek a modelů, abychom se

Christian Lollike

Foto Ida Marie Odgaard

náhodou nevyomykali. A nebojí se sáhnout ani po tabuizovaném tématu – ostatně hra, která jej celosvětově proslavila, *Manifesto 2083*, nebyla z etických důvodů ani nikdy uvedena, ač se její uvedení připravovalo. Dramatizace manifestu Anderse Behringa Breivika, norského krajně pravicového politického aktivisty a masového vraha, zkoumá Breivikův pohled na sebe sama a na současnou společnost a snaží se zjistit, co je příčinou toho, že se ze zdánlivě normálního mladého Nora stane jeden z nejhorších masových vrahů naší doby. Kontroverzní hra, jež zasluhuje zavržení, jak se stalo u většinové společnosti, nebo naopak ocenění a uvedení? V roce 2013 byl Christian Lollike oceněn dánskou cenou Reumert coby

nejlepší dramatik právě za hry *Manifesto 2083*, *Šachta* a *Továrna na koláče*. Světová premiéra *Manifesta* měla proběhnout v koprodukcii s norským centrem pro nové drama (Dramatikkens hus Oslo).

Obyčejný život zkoumá, nakolik v dnešním světě dovedeme být sami sebou: Stojíme vůbec o skutečně perfektní život dle společností vytyčených ideálů? A co všechno by se nám mohlo stát, kdybychom se chtěli odchýlit a kdyby na to přišli? Na neobyčejně *Obyčejný život* inscenačního týmu ve složení režisér **Josef Kačmarčík**, dramaturgyně **Sylvie Rubenová** a scénografka **Mariana Kuchařová** se můžete těšit již od **17. listopadu na alternativní scéně Divadla loutek Ostrava!** (sr)

MUČEDNÍK NA MEZINÁRODNÍM DIVADELNÍM FESTIVALU EUROKONTEXT.SK

Ve dnech 14.–16. června jsme za finanční podpory Ministerstva kultury ČR navštívili Slovenské národné divadlo v Bratislavě, abychom na mezinárodním festivalu Eurokontext.sk, jehož letošní ročník nesl téma *Civilizace ohrožuje civilizaci*, odehráli *Mučedníka*. (sr)

Krom představení, které se konalo ve středu 14. června večer ve Studiu SND, měli diváci možnost zapojit se bezprostředně po jeho skončení i do besedy s inscenátory
Foto Robert Tappert

Dalším bonusem pro návštěvníky festivalu byl třídní workshop: první den s Januszem Klimszou a Sylvii Rubenovou zaměřený na režijně-dramaturgický vzhled do Mayenborgova MUČEDNÍKA a v dalších dvou dnech režijně-herecké zkoumání textu vic „na vlastní kůži“ s hereckou asistencí Roberta Finty a Lucie Končokové
Foto Robert Tappert

Začátek nové sezóny, tak jako každý začátek, je vždy příslibem něčeho nového... Ale aby se mohlo něco nového začít, musí nevyhnutelně něco i skončit. Takové menší „obrození“ nás potkává i u nás v činohře, kdy s koncem sezóny 2016/2017 odešli do důchodu naši dlouholetí spolupracovníci, přátelé a svým způsobem i mozek a duše našeho souboru – dramaturg **Marek Pivovar** a tajemnice **Hana Spurná**. Nejen o tom, co v činohře za ta léta zažili, si můžete přečíst v následujících řádcích. Jejich nástupce, dramaturga Adama Golda a tajemnici Valerii Hendrychovou, vám představíme v příštím čísle.

Jaké cesty osudu vás zavály právě do NDM? Vzpomenete si na svůj první den tady?

M. P.: Byly to dva „osudy“; první se jmenoval Radovan Lipus a ten druhý Juraj Deák. Radovan se mě, jak už jsem vícekrát zmínil, zeptal, jestli „nechci slézt z posedu mezi zvěř“ (byl jsem totiž novinářem a divadelním kritikem), a dodal, že v ostravské činohře je volné místo dramaturga. No a Juraj mě pak pozval na takový konkurzní pohovor, který tak ovšem neoznačil, a já se naivně domníval, že už budeme jen domlouvat podrobnosti angažmá. Zeptal se mimo jiné, jaké tituly bychom měli hrát, já mu to řekl, on odpověděl, že to nikdy, protože nejsme Husa na provázku ani HaDivadlo, ale přesto mě přijal. Psal se rok 1994.

Vzpomínek na první dny mám spoustu, za všechny zmíním dvě. Radek Lipus tehdy točil pro televizi reportáž o nových tvářích v činohře a mimo jiné se zeptal, jaké jsou

mé první dojmy z Ostravy. Řekl jsem něco v tom smyslu, že městu chybí sebevědomí, lidé chodí po ulicích zamklí a schoulení do sebe, ale že ve vzduchu už je cítit něco jako „ostravské kulturní obrození“ a že jsem rád, že budu moci být u toho. Den nato jsem vstoupil do kanceláře činohry, umělecký šéf Juraj Deák rozprávěl náruč a zvolal mocným hlasem: „Vítej, obroditeli!“

Druhá vzpomínka se váže k mému předchůdci Vojtěchu Kabeláčovi, který se chystal do důchodu a postupně nám začínajícím dramaturgům („chvilku“ přede mnou přišla Alice Taussiková) předával zkušenosti. Tu zcela zásadní mi sdělil (kde jinde než) v restauraci U Rady: „*Bez ohledu na to, jaké jsou skutečné důvody, to lidé v divadle berou takto: když se inscenace podaří, je to zásluha režiséra a herců. Když se nepodaří, může za to dramaturg.*“ Moc jsem se tehdy nasmál a ten smích mi vydržel až do první nepodařené inscenace.

H. S.: Na svůj první den v divadle si nepamatuji, je to přece jen 27 let. Pracovala jsem v agentuře NAR marketing, s. r. o., Milana Kaplana a podílela se na organizování různých multizánrových festivalů. Měla jsem na starosti dovoz divadelních představení. Ke spolupráci s divadlem mě oslovil tehdejší ředitel Ilija Racek. Jako externistka jsem měla za úkol obohatit program NDM o divadelní představení mimostravských divadelních scén. Tento záměr se ale z provozních důvodů nepodařilo zrealizovat.

Dramaturg Marek Pivovar (Ujjanov) společně s hercem Janem Filipem (Ivan Nikolajevič Zachedrinskij) v inscenaci LÁSKA NA KRYMU (NDM 1999) Foto Josef Hradil

V roce 1991 mi ředitel Racek nabídl místo vedoucí obchodního oddělení. Tehdy jsem se začala seznamovat s chodem tak velké kulturní instituce, jakou NDM je. Když jsem se v roce 1996 vrátila z mateřské dovolené, oslovil mě tehdejší šéf činohry Juraj Deák: „*Vás chci jako tajemnici činohry! Berete?*“ A já to vzala...

Tušili jste tehdy, že půjde o tak „dlouholeté partnerství“, nebo jste očekávali spíše „nezávazný flirt“, ze kterého nic moc vzejít nemuselo?

M. P.: Přišel jsem na tři roky, takový jsem si dal sám časový „strop“. Že jako v Ostravě poznám, jak to v divadle chodí, a vrátím se, odkud jsem přišel, tedy do Brna. Pak jsem si to prodloužil na pět let a dál už to jelo samo.

H. S.: Určitě jsem práci v činohře nebrala jako krátkodobý nezávazný flirt. Divadlo byla moje srdeční záležitost a pro činohru jsem měla slabost. Ale musím se přiznat, že po prvním setkání tvář v tvář s těmi, které obdivujete jako divák z hlediště, se mi roztřásla kolena. Byla jsem hozena do vody a plavat jsem se musela naučit sama. Do mého nástupu neměla činohra stabilního tajemníka, možnost navázat na něčí práci byla nulová. S odstupem času si uvědomuji, že to vlastně byla obrovská výhoda – šance dělat věci po svém, a ještě ke všemu s takovými báječnými kolegy na startovní čáře... Ve vedení činohry byli dramaturgové

Marek Pivovar a Alice Taussiková, režisér Radek Lipus a samozřejmě režisér a šéf Juraj Deák.

Činohře NDM jste věnovali více jak dvě dekády svého života (na vyjmenování všeho, co jste za tu dobu souboru přinesli, by nestačilo ani celé číslo časopisu, natož pouhá dvoustrana), co na oplátku za tu dobu přinesla činohra NDM vám?

M. P.: Dostal jsem toho hodně, pozitivního i negativního, ale mluvit budu o tom pozitivním: především soubor, s nímž byla (většinou) radost se potkávat – v divadle i mimo něj. Několik režisérů, s nimiž jsem si rozuměl nejen po stránce divadelní, ale i lidsky. Množství dalších lidí, nejen těch, kteří se přímo podílejí na vzniku inscenací (a jedno z předních míst mezi nimi zaujímá i jistá H. S.). A především jsem se postupně dozvěděl, jak málo toho o divadle vím. Když jsem přišel, měl jsem pocit, že vím málem všechno, teď jsem přesvědčený, že nevím skoro nic. Ale uklidňuje mě, že v tom nejsem sám, podobné pocity má spousta dalších divadelních „veteránů“ a měl je například i takový herecký velíkán jako Miloš Kopecký, který svůj divadelní život popsal nějak takto: „*Nejprve Já. Pak Já a Shakespeare. Později Shakespeare a Já. A nakonec jen Shakespeare.*“

H. S.: Přinesla mi setkání s úžasnými lidmi... s herci, se kterými a pro které jsem pracovala celých těch 26 let, s těmi, kteří naším souborem prošli – s mnohými jsem ve stálém kontaktu, sleduji jejich práci a mám obrovskou radost z jejich úspěchů. S režiséry, dramaturgy, výtvarníky, hudebníky... byla jich celá řada. Pravda, kdybyste se mě zeptala, co mi práce v divadle vzala – tak iluze... o mnohém... a o mnohých.

Setkali jste se někdy s úkolem, který byste v rámci výkonu své profese opravdu nečekali? (Pokud vím, Marku, ty sám jsi přímo účinkoval v inscenacích Láska na Krymu a Portugálie.)

M. P.: Ano, byly to především mé pobyty na jevišti. Kromě těch dvou zmíněných to bylo ještě v *Lakmci* a v *Komikovi*. Nedá se říct, že bych hrál, to neumím, skutečně jsem na jevišti jen tak pobýval. V *Lásce na Krymu* jsem měl dokonce i partnera, byl jím jeden z nejlepších herců souboru Jan Filip. Já jsem jako Lenin řekl to své předepsané: „*A ja vsjo znaju*“ a on na mě vždy vyřeštil oči tak, že jsem měl co dělat, abych se nerozesmál a udržel vážnou fazonu.

Tajemnice Hana Spurná stála u zrodu festivalu OST-RA-VAR a doprovodila ho až k 20. výročí – na snímku je společně se současným šéfem činohry NDM Petrem Gáborem, režisérem Radovanem Lipusem a někdejším šéfem činohry Jurajem Deákem Foto Radovan Šláštný

Takhle nablízko si člověk nejlíp uvědomil, jak moc musí herec přidávat, aby jeho herectví v těch našich velkých divadelních domech dolétlo až do poslední řady.

H. S.: Nevzpomínám si. Jak pravil Juraj Deák: „*Tajemník je tady od toho, aby úkoly nečekaně plnil ihned a nemožné do tří dnů.*“ Byla jsem tedy zocelena.

Je něco, o čem byste mohli říct, že jste na to opravdu pyšní?

M. P.: Něco málo by se našlo. Ale nechám si to s dovolením pro sebe. Stejně jako to, na co pyšný být nemohu. Odpovím spíše obecně: Největší radost jsem měl, když se podařila inscenace, která byla současně kvalitní i úspěšná. Kvalita a úspěch, to jsou dva zcela rozdílné pojmy, ale stále více lidí je zaměňuje, splývají jím – a nejsou to zdaleka jen diváci, ale často i lidé od divadla. Jenže kvalitní inscenace nemusí být – a mnohdy také není – úspěšná, naopak i naprostý škvár může trhat divácké rekordy. Proto je ideální, když se obojí podaří spojit.

H. S.: Ano. Jsem pyšná na to, že jsem si získala důvěru kolegů, herců, hostů... A byl to opravdu běh na dlouhou trať. Svou práci jsem se snažila dělat tak, aby mohli pracovat nerušeně nebo s co nejmenšími zádrhely. Věděli, že jsem tady byla vždycky pro ně, a společně jsme se snažili vyřešit jakýkoliv problém.

Byli jste posledními z rodičů OST-RA-VARu, kteří na něj od jeho zrodu dohlíželi. Jak vnímáte dospívání tohoto vašeho dítěte? Bylo to bezproblémové zrání, nebo jste si zažili bouřlivou pubertu? A kam byste mu přáli, aby se vydal teď, když už stojí „na vlastních nohou“?

M. P.: Myslím, že bezproblémové zrání je protimluv, takže samozřejmě problémy byly a budou i nadále, protože – jak vědí lidé z vlastní zkušenosti – dosažení dospělosti neznamena, že dál už půjde vše hladce. Ovšem ty kladné stránky festivalu zatím dle mého mínění převažují a přeji mu, aby tomu tak bylo i nadále – ať už ho budou jeho noví kormidelníci řídit kamkoli.

H. S.: Každé dospívání je složité a problémy se nevyhnují ani OST-RA-VARu. O jeho dospělosti – i když jsme oslavili dvacetiny – mám ovšem pochybnosti jako každý rodič... Záleží na těch, kteří jej budou dále připravovat. Nechám se překvapit, co nového další ročníky přinesou.

Máte na srdci ještě něco, co byste chtěli vzkázat našim divákům a čtenářům?

H. S.: Chtěla bych touto cestou vzkázat souboru a jeho hostům: děkuji za krásných 26 let ve vaší společnosti. Bylo mi ctí.

Za celý soubor (a vlastně celé NDM) vám patří veliké DĚKUJEME, a to za vše, čím jste pro nás dlouhá léta byli. (sr)

Péter Esterházy (1950–2016)
MERCEDES BENZ
Slovenské národné divadlo

Réžia **Roman Polák**
Dramaturgia a preklad **Peter Kováč**
Scéna **Pavel Borák**
Kostýmy **Peter Čanecký**
Hudba **Lucia Chuťková**

Osoby a obsadenie:
Pán (eštebák, mierny revolucionár, Angličan)

Martin Huba
Lucifer (advokát, Tóth Menuš, iný eštebák, revolucionár, Angličan) **Robert Roth**
Gróf – spisovateľ **Ondrej Koval'**
Otec (grófov) **Ľuboš Kostelný**
Knieža **Dušan Jamrich**
Slúžka **Anna Javorková**
Prvá milienka (matka, kňažná)

Dominika Kavaschová
Druhá milienka (Vilma)

Monika Potokárová
Haydn **Vladimír Obšil**
Idealista (a iné) **Ján Gallovič**

hviezdy SND v Ostravě • činohra SND hostuje v Ostravě po 28 letech • Pán a Lucifer • mrazivá i komická inscenace

Uvedeme 6. října 2017 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Hra volne nadväzuje na Madáchovu klasickú drámu *Tragédia človeka*, keďže v jej úvode Pán a Lucifer uzavru novú stávkú. Ide v nej o legendárnu rodinu uhorských dejín – Esterházyovcov. „*Vezmi im šťastie a stavme sa, že ani vtedy sa neobrátia proti mne, ani v tom prípade neznadá dobro*“, povie Pán podobne ako v kauze Jób. Na základe jeho slov prefikajú Lucifer uvrhne celé generácie kniežat a grófov do víru uhorských – teda aj našich – dejín, zvlášť však do pohnutých a krvavých udalostí dvadsiateho storočia. On sám sa v úlohe pokúšiteľa alebo v iných maskách snaží v dejinných skúškach zlomiť mužských príslušníkov rodu a veru, občas sa mu to aj darí... V jednotlivých epizódach tejto rodinnej kroniky, ktoré sú občas tragické, inokedy ironicko-komické, sa zjavujú slávne postavy členov aristokratickej rodiny alebo

Martin Huba (Pán) a Robert Roth (Lucifer) Foto Andrej Čanecký

osôb, ktoré s ňou boli spojené. Na scénu sa dostanú kuruci a labanci, Turci aj komunisti, Haydn aj eštebáci a pritom z času na čas zaznie neuveriteľný, radostný i zdesený smiech Janis Joplin zo záveru jej ikonickej skladby *Mercedes Benz*. Dejiny esterházyovského rodu patria rovnako do maďarskej ako slovenskej histórie. V priebehu hry sa postavy občas opýtajú, v akej krajine sa nachádzajú, a odpoveď znie: tu. Zvláštna cesta do vzdialenej i blízkej minulosti strednej Európy je jedinečne okorenená duchaplným a paradoxným esterházyovským slovným humorom, pre ktorý jeho knihy dnes milujú čitatelia vlastne už na celom svete. *Zdroj www.snd.sk*

VŠECHNY BARVY DUHY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA
Charitativní koncertní projekt

Uvedeme 23. října 2017 v 18.00 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Již deset let trvá jedinečná spolupráce NDM v Ostravě s Čtyřlístkem – centrem pro osoby se zdravotním postižením Ostrava na charitativním koncertním projektu *Všechny barvy duhy*. Jeho letošní jedenáctý ročník se uskuteční opět v **Divadle Antonína Dvořáka 23. října v 18.00 hodin** pod záštitou hejtmána Moravskoslezského kraje pana prof. Ing. Ivo Vondráka, CSc., s podporou Moravskoslezského kraje a statutárního města Ostravy.

Ve spolupráci s profesionálními umělci na těchto koncertech prezentuje ostravský Čtyřlístek hudebně, tanečně i pěvecky nadané lidi se zdravotním postižením, kteří žijí mezi námi, a to jak z řad svých vlastních klientů, tak hostů z Ostravy i jiných částí České republiky a z Polska. Vedle tradičně hostujících studentů speciálních tříd Lidové konzervatoře a Múžické školy v Ostravě nebo členů tanečního uskupení Bílá holubice se v letošním roce můžeme mimo jiné těšit také na cenami ověřený taneční soubor Lucarino Dance z Centra sociální pomoci v Litoměřicích. Již podruhé v historii koncertů *Všechny barvy duhy* bude jeho hostem vynikající mladá polská zpěvačka **Angela Wawrzyk**, role patrona účinkujících a zároveň účinkujícího hosta se letos ujal zpěvák **Michal Hrůza**.

K neopakovatelné atmosféře koncertního večera i letos nepochybně přispějí moderátoři **Pavla Dostálová** – členka hereckého souboru Komorní scény Aréna – spolu s **Jiřím Sedláčkem** – členem činohry NDM v Ostravě – pod režijním vedením **Ilji Racka**, ředitele Slezského divadla Opava. Vstupenky budou od poloviny září v předprodeji NDM. *(br)*

Michal Hrůza – host letošního koncertu Foto archiv Všechny barvy duhy

ČINOHRA NDM V DIVADLE LOUTEK

Milí diváci, zpozorněte! S ohledem na plánovanou rekonstrukci Divadla Jiřího Myrona a s tím související vybudování nové komorní scény budou **čtyři nové studiové inscenace činohry NDM** (*Obyčejný život neboli Tělo a bitevní pole, Teror, Řečí léčí a Sex, drogy a hafo prachů*) odehrány v **alternativním prostoru – v Divadle loutek Ostrava!** Věříme, že si najdete cestu i sem!

Divadlo loutek Ostrava Foto archiv

Alternativní scéna Divadla loutek Ostrava Foto Werner Ullmann

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES

Extáze tance

Choreografie / hudba:

O Balcão de Amor Itzik Galili / Pérez Prado

Rain Dogs Johan Inger / Tom Waits

Après rasage Regina Hofmanová / Ástor Piazzolla

Premiéry 2. a 4. listopadu 2017

v Divadle Jiřího Myrona

Ludwig Minkus (1826–1917)

DON QUIJOTE

Nesmrtelná baletní klasika

Choreografie: Michal Štípa

podle Petípy a Gorského

Hudební nastudování: Adam Sedlický

Premiéry 12. a 14. dubna 2018

v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:

Balet Národního divadla moravskoslezského

Barbora Šulcová a Olgert Collaku

Foto Tamara Černá – SofiiG

Jan Kučera
TŘI MUŠKETÝŘI
 Choreografie: Paul Chalmer
 Dirigent: Jan Kučera / Maroš Potokár
**15. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 30. 9. (18.30),
 10. 10. (18.30), 11. 10. (18.30)**

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenace *Tři mušketýři* se můžete těšit na dramaturgické úvody, které se konají půl hodiny před představením. Dramaturgické úvody vám přinesou spoustu zajímavých informací, ať už ze zákulisí inscenace, nebo z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

TŘI MUŠKETÝŘI

Přijďte se podívat na balet *Tři mušketýři* v mužském obsazení hlavních rolí, který je založen na síle ostravského baletního souboru. Recenzenti v něm shledávají dílo ojedinělé profesionální kvality. Suverénní a věrohodné jsou bojové scény, v nichž vedle dynamického tance vyniká šermířská práce díky preciznímu nastudování Ivana Petrčka a Petra Sýkory. Vše je podpořeno krásnou hudbou Jana Kučery, která je všem generacím diváků srozumitelná!

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

TŘI MUŠKETÝŘI – v popředí ve výskoku Rei Masatomi (Porthos), Koki Nishioka (Athos) a soubor baletu
 Reprízy 15. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 30. 9. (18.30), 10. 10. (18.30) a 11. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

ROZHOVOR S RODIONEM ZELENKOVEM

Rodion Zelenkov nastoupil do angažmá NDM v roce 1995. V letošním roce oslaví krásné padesáté narozeniny, ale s tancem se neloučí – v souboru baletu bude pokračovat jako baletní mistr a asistent choreografie...

V angažmá NDM jsi přes 20 let. Kdyby ses měl za touto taneční kariérou ohlédnout, jaké by to bylo ohlédnutí?

Když se podívám do minulosti, během těch 20 let práce v baletu NDM byla různá období. Byla to těžká práce s vypětím všech sil, jak fyzických, tak psychických, kdy si člověk sáhl na dno svých schopností. A na stranu druhou pak přicházela chvála a uznání, kdy se dřina na sále projevila na jevišti, a cítil jsem, že to vše někam vedlo, k technickému a uměleckému růstu. Nemůžu opomenout ani osobní život. Za tu dobu jsem potkal dívku, absolventku ostravské konzervatoře, do které jsem se zamiloval, a teď je to má žena Jana. Společně dodnes pracujeme v baletu NDM a mohu říci, že skoro celý společný život jsme strávili v divadle. Narodily se nám dvě děti – syn Kryštof (19 let) a dcera Viktorie (13 let), které ale nejdou v našich baletních stopách a věnují se úplně něčemu jinému.

Za tu dobu jsi poznal řadu choreografů, se kterými se ti nejlépe spolupracovalo?

Za ta léta se mi poštěstilo potkat se a pracovat se spoustou zajímavých choreografů, jako byli D. Wiesner, L. Vaculík, J. Kyselák, I. Vejsada, R. Avnikian, E. Trottier, W. Fomin, J. Sabovčík, J. Slavický, P. Chalmer, R. Balogh, J. Kůrová, P. Talard, E. Toussaint, I. Strode... A snad jsem na někoho nezapomněl. Neumím říct, s kým z nich se mi pracovalo nejlépe. Tanečník se vždy snaží co nejlépe ztvárnit představu choreografa, a proto je to s každým choreografem jiné.

A role? Které taneční role jsi měl nejraději?

Nejvíce se mi vybavuje role Basila v *Donu Quijotovi*, jak jinak. To je sen každého ta-

nečníka (*úsměv*). Pak jedna z oblíbených je Mordechaj z baletu *Purim aneb Volba osudu* od W. Fomina. Rád jsem měl balet *Duch růže*, byla to velká výzva tančit roli, která byla stvořena pro samotného Václava Nižinského. Také vzpomínám na hlavní roli Jima Morrisona v baletu *The Doors* v choreografii I. Vejsady, kde jsem tančil se svou ženou (*Jana Zelenková byla v inscenaci jedna z přítelkyň J. Morrisona – pozn. red.*). Byla to hezká zkušenost. A ke svému překvapení jsem za tuto roli získal širší nominaci na Cenu Thálie 2002. Prince jsem moc v lásce neměl, i když jsem se musel naučit je ztvárňovat, nemám na princovské role výšku a fyzické dispozice.

Jaká je cesta od tanečníka k práci baletního mistra a asistenta choreografie? Nelitoval jsi, že pomalu přestáváš tančit?

Cesta od tanečníka k baletnímu mistru a asistentu choreografa je dost trnitá. Když jsi tanečník, věnuješ se jen sám sobě, svému sebezdokonalování, své roli a podobně. Baletní mistr se musí věnovat všem tanečníkům, znát choreografii a party celého baletu. Už jako mladý tanečník, ještě na Ukrajině, jsem pozoroval práci pedagogů a baletních mistrů a snažil jsem se od nich co nejvíce naučit. Tato zkušenost mi hodně pomáhá, když dnes stojím na druhé straně baletního sálu. Repetitor také musí být i tak trochu psycholog, aby našel správný přístup ke každému tanečníkovi. Taneční dráhu opouštět nebylo lehké, což čeká každého tanečníka. Ale věděl jsem, že nic netrvá věčně. Život mne naučil neohlížet se na minulost a věnovat se současnosti, která tvoří naši budoucnost – tak trochu filozofie (*úsměv*)...

Co bys doporučil mladým tanečníkům? Nejenom jako pedagog, ale také jako zkušenější kolega...

Mladým tanečníkům můžu doporučit jen jednu věc. Po absolventských zkouškách v Kyjevě mi můj pedagog řekl: „*Nikdy se nepřestávej učit jako tanečník, měj otevřenou mysl. Jakmile přestaneš a řekneš si,*

Jako Mordechaj v inscenaci PURIM aneb VOLBA OSUDU (NDM 2006)
 Foto archiv Rodiona Zelenkova

Jako Hilarion v inscenaci GISELLE (NDM 2009)
 Foto Radovan Štaftrný

že už vše umíš, skončíš!“ Po celých 30 let taneční kariéry mne ta slova doprovázela.

A co bys popřál konkrétně souboru baletu NDM?

Souboru baletu NDM bych rád popřál rozmanitý repertoár, jak klasický, tak i moderní, krásné role a hlavně dobré vztahy v souboru, příjemnou atmosféru na sále a v neposlední řadě hodně zdraví, které tanečníci potřebují (*úsměv*).

Prozradíš, čemu se budeš věnovat mimo svou práci asistenta? Máš ještě nějaký nesplněný sen?

Mimo svou práci v baletu NDM se věnuji dějinám lidstva a filozofii. Navštěvuji, pokud mi to dovoluje čas, nevěřejný spolek, kde se probírají otázky filozofie, filantropie a sebezdokonalování sebe sama a lidstva obecně. (*Id*)

KDO JE RODION ZELENKOV?

Rodion Zelenkov pochází z ukrajinského Kyjeva, kde také získal taneční vzdělání a první angažmá (Kyjevské divadlo klasického baletu; od roku 1989 jako sólista).

První angažmá v České republice získal v roce 1993 v Jihočeském divadle. Zde setrval dva roky a pak už jeho taneční kroky směřovaly do Národního divadla moravskoslezského, kde až do roku 2015 působil jako sólista baletu. Nyní je součástí souboru na pozici baletního mistra a asistenta choreografie. Od roku 1996 také vyučuje klasický tanec a tanec s partnerem na Janáčkově konzervatoři v Ostravě.

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES

Extáze tance

Choreografie / hudba:

O Balcão de Amor Itzik Galili / Pérez Prado
Rain Dogs Johan Inger / Tom Waits
Après rasage Regina Hofmanová
 / Ástor Piazzolla

Premiéry 2. a 4. listopadu 2017
 v Divadle Jiřího Myrona

moderní tanec • kubánské mambo
 • energie • různé hudební žánry

Choreografie *O Balcão de Amor* je realizována za finanční podpory a pod osobní záštitou velvyslance Státu Izrael v České republice J. E. Daniela Martina Merona.

Choreografie *Rain Dogs* je realizována pod osobní záštitou velvyslankyně Švédska v České republice paní Viktorie Li.

Taneční inscenace *All That Jazz, Rock, Blues* dává vyniknout vzájemně odlišným přístupům k tanečnímu umění. Dokonalé pohyby tanečníků, technika spojená s akrobatickými prvky i dráždivost mimořádného smyslového zážitku příznačná pro živý moderní tanec se zde různými způsoby uplatňují v závislosti na konkrétním stylu.

Jednotlivé části inscenace nás zavedou

Barbora Šulcová a Stéphane Aubry na sále při přípravách choreografie O Balcão de Amor Foto Martin Popelář

Beru humor jako nástroj komunikace

Itzik Galili

do různých dob a míst. Choreografie Itzika Galiliho *O Balcão de Amor* připomene nástup kubánského mamba, zazní také charakteristický hlas Toma Waitse, jehož šansony a blues mají někdy až industriální zvuk, nevynecháme ani rock a dostaneme se i k argentinskému tangu Ástora Piazzolly, který se vydal vstříc trůnu krále tanga. (Id)

SLOVO CHOREOGRAFA ITZIKI GALILIO

Choreografie *O Balcão de Amor* by měla ztvárnit různé obrazy na základě písní.

Ve srovnání s mou předešlou tvorbou je tohle velice neobvyklé dílo.

Několikrát jsem navštívil Kubu a spatřil jsem, jaký vášnivý vztah mají Kubánci k životu. Jak dokážou být kreativní a hlavně jakou obrovskou radost jim přináší salsa.

Hudbu složil a nahrál kubánský skladatel Pérez Prado a jeho orchestr. Moje matka pouštěla jeho muziku na gramofonu u nás doma již od 50. let. Takže jakmile jsem začal s choreografií, uvědomil jsem si, že tohle je něco, co jsem již slyšel doma. Znělo mi to povědomě a to byl můj startovní bod.

Uvědomil jsem si, že pokud chci pracovat s hudbou, potřebuji najít a vylovit odlišné nápady, odlišné příběhy. Kupříkladu na Kubě je velice běžné, když žena plácne muže po zadku. Nicméně u nás na západě nám takovéto jednání s druhým přijde poměrně ponižující. Avšak u nich je to bráno jako pravý opak. Je to plné radosti, je v tom záměr a zároveň i poselství – neber mi to, co je mé.

Tvorba kostýmů vycházela z různých povahových typů, jež jsem chtěl ztvárnit. Například je tam velice elegantní gentleman, který nosí vestu a pod vestou má druhou vestu s bílou košilí, jako kdyby se chystal na odpolední drink s přáteli. Dále je tam chlápek, který by nejradši pořádně flámoval; je pestrý, okázalý a vyhledává neustálé potěšení. Také je tam šprt, který je ošacen skoro stejně jako Larry King. Samozřejmě, že nepředstavuje Larryho Kinga, je to zkrátka jen šprt. Dále je tam modelka, jejíž vizáž malinko připomíná balerínu. Je vážná, elegantní a trochu i snob, pokud ji srovnáte s ostatními ženami, které mají více selského rozumu a jsou dráždivější.

Avšak jedna postava mi dávala trochu zabrat. Bylo těžké přesně určit její charakter, protože šlo o velice zdrženlivého člověka. Zkusil jsem ho teda obléct jako typického

miamského Kubánce (bílý oblek, růžové tričko a zlatý řetízek kolem krku) a byl jsem překvapen, s jakou chutí se do role dostal. Byl to ohromný úspěch!

Jistě kostýmy jsou velice individualistické, ale některé získají charakter až skrz pohyb. Když se kostým spojí s pohybem, vyvolá osobnost a odkryje její povahu.

KDO JE ITZIK GALILI?

Narodil se v Izraeli, tančil v taneční společnosti Bat-Dor, Batsheva II a Batsheva Dance Company, kde se začal věnovat choreografii. Absolvoval mezinárodní Gulbenkianův kurz pro profesionální skladatele a choreografy ve Velké Británii. V roce 1990 jeho choreografie *Old Cartoon* získala cenu za originalitu v soutěži choreografů Gvanim. V roce 1991 se Galili přestěhoval do Nizozemska a v Amsterdamu založil soubor, který realizoval jeho vlastní projekty. Jeho kontroverzní dílo *The Butterfly Effect* získalo Cenu publika na mezinárodní soutěži pro choreografy v Groningenu a stalo se jeho průlomovým dílem, kterým si získal mezinárodní uznání. V roce 1997 ho ministerstvo kultury jmenovalo uměleckým ředitelem nově založeného souboru v Groningenu s názvem NND/Galili Dance. V roce 2009 se Galili vrátil do Amsterdamu jako spoluzakladatel a umělecký ředitel souboru moderního tance Dansgroep Amsterdam. Od roku 2011 Galili působí jako hostující choreograf na mezinárodní taneční scéně. Do dnešního dne Galili vytvořil dílo čítající více než 80 choreografií, charakteristických novátorstvím a rozmanitostí.

Světlo na Kubě je velice prosté, a proto jsem **vybral ty neobyčejnější lampy.** Avšak funkce světel je velice důležitá: manipulují lidské oko, aby se podívalo jejich směrem. Ale to bych označil za pozitivní formu manipulace. Rovněž ve světle se vždy odehrávají důležité události; může jít o sólo, duet či individuální příběh.

Také rád používám humor, protože dokáže lidem zpříjemnit náladu. Tudiž беру humor jako nástroj komunikace. Pokud je člověk v lepší náladě díky humoru, tak se s ním posléze lépe diskutuje. A když se i tanečníci uvolní, tak jim poté lépe můžu porozumět. A o tom to přeci všechno je.

(Z rozhovoru s Itzikem Galilim o jeho choreografii *O Balcão de Amor* – pořizeno Alenem Kohlem, překlad Lenka Dřímlová)

ROZHOVOR S JOHANEM INGEREM

Jak a kdy vznikla choreografie Rain Dogs?

Už dlouho poslouchám hudbu Toma Waitse. A vždy jsem si říkal: s tím musím něco udělat – ale jak? Když jsem zas jednou hledal hudbu při vytváření koncepce pro novou choreografii, opět jsem sáhl po této muzice – a najednou byli na světě *Rain Dogs*.

Jaký příběh z toho lze vyčíst?

Nespatřuji v tom skutečně konkrétní příběh – vidím svět... Svět ze ztracených a zlomených lidí, kteří se snaží vyznat se ve svých životech, jak mohou. Podle nejlepšího vědomí a svědomí – jak se o to snažíme my všichni. Výraz *Rain Dog* (pes v dešti – pozn. red.) je odvozen od psa, který se vydá na dlouhou procházku, začne pršet, a on se už nedokáže vrátit domů a ztratí se. Tato metafora je pro mou inscenaci důležitá.

V Rain Dogs je v popředí dynamika skupiny: co je tak fascinující na tom, když se koordinuje, utváří velká skupina?

No ano, jsme stejně sociální bytosti jako svébytná individua. Skupina představuje systémy; systémy, jimž se jako individua na jedné straně přizpůsobujeme, a proti nimž se na straně druhé bouříme.

V této inscenaci byla použita idea cross-dressingu – muži mají na sobě ženský oděv a opačně. Jaký je v choreografii rozdíl mezi muži a ženami?

Idea cross-dressingu vznikla při pozorování mužských a ženských mocenských poměrů v rámci vztahu. Jak jsou dnes zpochybňovány a diskutovány staré mužské a ženské identity a role, tak právě z této

Ležérnost jazzu, drsný, melancholický hlas Toma Waitse: široký a emocemi nabitý hudební prostor na pozadí děje na jevišti

O choreografii Johana Ingera

debaty jednoduše vzešla i tato poznámka, resp. toto pozorování.

Která část těla je pro tebe jakožto choreografa tvou nejoblíbenější pro inscenaci?

Když pro tentokrát odhlédneme od těla, řekl bych, že mozek. Není nic lepšího nežli myslící tanečník, který dokáže na jevišti dělat okamžitá rozhodnutí.

Co tě fascinuje na hudbě Toma Waitse, zvláště na písni Rain Dogs, a proč se hodí pro choreografii?

Na Tomu Waitsovi je něco velmi exotické-

KDO JE JOHAN INGER?

Johan Inger se v posledních letech stal jedním z nejvýznamnějších současných choreografů mezinárodní taneční scény. Narodil se v roce 1967 ve Stockholmu. Svou kariéru tanečníka začal roku 1985 v souboru Královského švédského baletu, jehož sólistou se stal v roce 1989. Rok nato odchází do Nederlands Dans Theater (NDT), kde se mu dostává renomé jako Jiřímu Kyliánovi; stává se tam jedním z nejvyprofilovanějších tanečníků souboru. Po prvních vlastních kreacích v rámci workshopů NDT předvádí Inger na festivalu Holland Dance Festival svou první vlastní inscenaci s názvem *Mellantid*. V roce 2003 opouští Johan Inger Nederlands Dans Theater, aby se stal uměleckým šéfem renomovaného souboru Cullberg Ballett. V létě 2008 z této pozice odchází, aby se věnoval zcela a pouze choreografii.

Shino Sakurada a Stefano Pietragalla na sále při přípravách choreografie O Balcão de Amor Foto Martin Popelář

ho. V jistém smyslu připomíná popis Spojených států od Charlese Bukowského; hlas Toma Waitse má určitou vůni a zcela zvláštní zabarvení, kterým nás zaujme a vzbudí v nás – jako posluchačích – spoustu asociací. Jeho písně vypravují hmatatelné příběhy. Konkrétní situace jsem tedy mohl vytvořit i na základě příběhů z těchto písní, víc mě ale přitahovala myšlenka udělat obsah trochu abstraktnější, a tím – myslím si – se tématu písně v jeho podstatě ještě více přiblížit.

(Z rozhovoru s Johanem Ingerem o jeho choreografii *Rain Dogs* – pořizeno Sonjou Westerbeck, překlad Lenka Dřímlová)

CHOREOGRAFKA REGINA HOFMANOVÁ

Regina Hofmanová je choreografkou produkující vlastní nezávislou tvorbu. V roce 2013 získala grant Ministerstva kultury ČR, jehož výsledkem bylo úspěšné celovečerní představení inscenace *Besame* a minimalistická interaktivní videoinstalace *Rok* na výstavě Art Maze v Bargehouse v Londýně.

V roce 2014 po získání diplomu z Central Film School v Londýně natočila svůj první nezávislý taneční film *Steadfast* (na motivy pohádky H. Ch. Andersena). Film byl doposud úspěšně uveden na řadě festivalů po celém světě. Zároveň režírovala několik krátkých filmů. Namátkou jmenujme doprovodný film pro tvorbu britského designéra Petera Linnetta s názvem *Unicorn*, který byl uváděn v čínské Šanghaji.

PŘIPRAVUJEME

Ve své tvorbě pracuje s běžnými gesty, využívá jazyka mnoha tanečních stylů včetně soudobého tance, jazzu, muzikálového tance, argentinského tanga atd. Často využívá humoru a každodenních stereotypů, aby poukázala na nevědomá i vědomá klišé i skryté aspekty podvědomí. Pro její práci je příznačné použití rekvizit a mluveného slova.

V Národním divadle moravskoslezském bude uvedena choreografie Reginy Hofmanové *Après rasage*. Téma choreografie bude výrazně podporovat hudba Ástora Piazzolly, argentinského hráče na bandoneon. Když tango v padesátých letech minulého století převládal swing a rock'n'roll, mnohým se zdálo, že už žádné tajemství nikdy nevydá. Z omylu je o několik let později vyvedl právě Ástor Piazzolla, milovník Bacha, Gershwin a Stravinského a král tanga. (ld)

KDO JE REGINA HOFMANOVÁ?

Regina Hofmanová, rodačka z Prahy, studovala překladatelství a tlumočnictví (angličtina a ruština) na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a choreografii na katedře tance HAMU. Účastnila se mnoha zahraničních stáží, např. s Michaelem Laubem v Amsterdamu, s Elisabeth Corbettovou v Maastrichtu a v Laban Centru v Londýně. S vlastním souborem vystupovala v divadlech v České republice i v zahraničí. Jako operní choreografka a pohybová režisérka spolupracovala ve Státní opeře Praha a Národním divadle na celé řadě inscenací, jakou byly např. *Voják a tanečnice* B. Martinů (režie D. Pountney a N. Raab), *Circus Terra* T. Madsena (režie J. Nekvasil; koprodukce s Norskou operou Oslo), *Piková dáma* (režie R. Hovenbitzer) a Bernsteinova opera *Candide* v režii bratří Cabanů. V Národním divadle v Praze vytvořila choreografii k inscenacím *Smrt Klinghoffer* (režie J. Nekvasil; nominace na nejlepší inscenaci roku), *Man and Boy: Dada* (režie R. Tannenbaum), *Montezuma (La conquista)* v režii N. Muniho a *Samson a Dalila* (režie M. Chudovský).

PŘEDSTAVUJEME NOVÉ ČLENY BALETU

ŘEKA KISS (Maďarsko)

Narodila se ve Veszprému v Maďarsku, kde v červnu 2017 absolvovala akademii tance Hungarian Dance Academy. Současně vystudovala v roce 2015 vysokou školu Ference Nádasdyho. **Nastupuje na pozici sboristy s povinností sóla.**

Kterým jiným slovem bys vyjádřila slovo tanec?

Jedním slovem svoboda – tělesná a psychická!

Co je pro tebe inspirací v tanci?

Život mi dal cennou osobu – Katalin Volf. Je jednou z největších tanečnic v maďarské taneční historii a hodně mi pomohla v posled-

ním roce ve škole. A mou inspirací je také skutečnost, že pohyb bude čestný, expresivní a pravdivý po celé věky.

BURAK SERKAN CEBECI (Turecko)

Narodil se v Eskişehiru v Turecku, kde vystudoval státní konzervatoř Dokuz Eylül University. Od roku 2003 tančil v německých souborech v Lipsku, Düsseldorfu a Dortmundu, kde pracoval s významnými osobnostmi, jako jsou například Uwe Scholz, Paul Chalmer, Youri Vámos. V roce 2011 tančil jako první sólista v Turecké státní opeře v Mersinu. Hostoval ve Státních operách v Istanbulu a Ankaře. Je držitelem celé řady ocenění – např. Donizetti Prize: Cena za nejlepší mužský taneční výkon v Turecku (2013), zlatá a stříbrná medaile

na mezinárodních baletních soutěžích v Izmiru (2001) a Istanbulu (2008). Od roku 2016 působil jako hostující baletní mistr v divadlech Izmir State Opera a Istanbul State Opera. **Nastupuje na pozici sólisty a tanečního pedagoga.**

Kterým jiným slovem bys vyjádřil slovo tanec?

Tanec je nedílnou součástí mého života. Prostřednictvím tance získávám nejvznešenější způsob, jak vyjádřit sebe sama a napojit se na publikum. To mi přináší největší radost.

Máš už nějakou zkušenost z velkého jeviště?

Měl jsem po celou dobu své kariéry štěstí, že jsem hrál hlavně na velkých scénách. Velké jeviště je mi tedy známé a cítím se na něm nesmírně pohodlně.

Co se ti líbí na České republice?

Česká republika má neuvěřitelnou architekturu. Rád zkoumám města, abych ocenil všechno, co je kolem mě. Zdejší příroda a parky jsou skutečně krásné a přinášejí mi klid.

Co je pro tebe inspirací v tanci?

Mou vodící silou pro inspiraci je hudba. Nastavuje atmosféru a dynamiku. Jelikož tanec je hudbou skrze tělo, snažím se tím dosáhnout absolutní harmonie. Jedním z nejsilnějších způsobů je také vytvářet choreografie. Skrze tanečníky mohu učinit umělecké pro-

PŘEDSTAVUJEME NOVÉ ČLENY BALETU

hlášení, naplnit sám sebe a vyjádřit se jiným způsobem, než když tancuji. Mým třetím zdrojem je učení se od umělců nejvyšší úrovně.

MARK GRIFFITHS (Velká Británie)

Narodil se ve viktoriánském přímořském městě West Kirby ve Velké Británii, kde také získal taneční vzdělání. Studium si rozšířil čtyřletým pobytem v Kanadě. V roce 2015 nastoupil do angažmá Ballet Cymru ve Velké Británii a od sezóny 2016/2017 byl členem souboru Ballet West v Anglii. **Nastupuje na pozici sboristy s povinností sóla.**

Kterým jiným slovem bys vyjádřil slovo tanec?

Rád bych použil slova jako fascinace, svoboda, výzva a srdce.

Máš už nějakou zkušenost z velkého jeviště?

Cestoval jsem se soubory z Velké Británie a Kanady, kde jsem měl možnost vystoupit na mnoha velkých scénách po celém světě.

Co se ti líbí na České republice?

Lidé jsou tu velmi milí a když mohou, tak pomůžou. Mají mnohem více uznání pro umění a města jsou krásnou připomínkou historie.

Co je pro tebe inspirací v tanci?

Začal jsem tancovat v 15 letech a propadl jsem tomu od prvního ročníku. Nejvíce mě dostalo, jaká je to dřina. Později jsem se také naučil, že jsem schopen používat pohyby k tomu, abych vyvolal u diváků emoce. To je moje inspirace a motivace pro to, abych tančil, jak nejdéle to půjde.

KARL PICUIRA DE PIMODAN (Francie)

Narodil se v Paříži. Své taneční vzdělání ve Francii rozvíjel hlavně pětiletým studiem v Americe na základě stipendijních pobytů, kde měl, mimo jiné, možnost pracovat s pedagogem z New York City Ballet se připojil k souboru Washington Ballet jako stážista. V roce 2016 získal pozici učně („apprentice“) v souboru American Repertory Ballet v New Jersey. **Nastupuje na pozici sboristy s povinností sóla.**

Kterým jiným slovem bys vyjádřil slovo tanec?

Je to zábava!

Co se ti líbí na České republice?

Architektura, příroda a zdá se, že země má cit pro klasickou hudbu a umění.

TAKAFUMI TAMAGAWA (Japonsko)

V minulé sezóně působil v Krakovské opeře v Polsku. Taneční vzdělání získal ve svém rodném Japonsku. V Německu studoval od roku 2013 na soukromé Taneční akademii Benedict-Mannigela v Mnichově a v roce 2016 absolvoval na Univerzitě hudby a tance v Mnichově. Získal několik ocenění, například v soutěži Tanzolymp 2014 Berlin zlatou medaili. **Nastupuje na pozici sboristy s povinností sóla.**

Máš už nějakou zkušenost z velkého jeviště?

Ano, na Youth America Grand Prix Gala v New Yorku v roce 2010.

Co je pro tebe inspirací v tanci?

Leonid Sarafanov.

GERARDO GONZÁLEZ VILLAVERDE (Španělsko)

Rodák z Madridu, kde v letech 2012–2017 vystudoval taneční konzervatoř (Conservatory of Dance of Madrid). Poté absolvoval několik měsíčních stáží hlavně v Americe, kde v roce 2016 absolvoval tréninkový program na Miami City Ballet School na Floridě. **Nastupuje na pozici sboristy s povinností sóla.**

Kterým jiným slovem bys vyjádřil slovo tanec?

Život. To je to, co potřebuji a díky čemu jsem šťastný každý den.

Co je pro tebe inspirací v tanci?

Pro mě je největším idolem ve světě tance Roberto Bolle. Když jsem ho viděl tančit v baletu *Giselle*, obdivoval jsem jeho emoce a způsob pohybu.

ZE SOUBORU ODCHÁZEJÍ

Se souborem baletu NDM se loučí sólista **Giordano Bozza** (člen souboru od roku 2013); z jeho významných rolí jmenujeme roli Puka (*Sen noci svatojánské*), d'Artagnana (*Tři mušketýři*), Jamese (*La Sylphide*). Dále odchází sólista **Macbeth Konstantin Kaněra** (člen souboru od roku 2012), divákům známý například jako Rochefort (*Tři mušketýři*), Princ (*Popelka*) nebo třeba Louskáček (*Louskáček*).

Po 26 letech se souborem loučí také **Jana Kopecká** (členka souboru od roku 1991), která rozšíří tým garderobiérek NDM; z posledních rolí jmenujeme alespoň Doru (*Balady*), Panenku (*Louskáček*)

MÁTÉ BRÜNN (Maďarsko)

Narodil se v Budapešti, kde v červnu 2017 absolvoval akademii tance (Hungarian Dance Academy). V průběhu roku 2016 získal stipendium na Palucca Hochschule für Tanz Dresden v Německu a v Brussels International Ballet v Belgii. **Nastupuje na pozici sboristy s povinností sóla.**

Kterým jiným slovem bys vyjádřil slovo tanec?

Vášeň.

Co se ti líbí na České republice?

Mám zkušenost, že Češi, se kterými jsem se setkal, byli velmi přátelští. Moc se mi líbí historie – Česká republika a Maďarsko měly dlouho společné dějiny. Je zde mnoho krásných starých historických měst. Také se mi líbí, že i když nepatří mezi největší země, průmysl a ekonomika mají potenciál růst. Navíc, část mé rodiny pochází z České republiky. Taky miluji české pivo a Škodovku (*úsměv*)!

Co je pro tebe inspirací v tanci?

Nejprve moje sestra a moje rodina. Později mě motivovali skvělí tanečníci, jakými jsou Michail Baryšnikov, Ivan Vasiliev, Vadim Muntagirov a Leonid Sarafanov. Ale také spousta tanečníků, kteří se mnou tančí a jsou mou konkurencí.

STÁLÍ HOSTÉ

Rita Pires (Portugalsko)

Jaume Deulofeu (Španělsko)

Barnaby Packham (Velká Británie)

Více informací na www.ndm.cz v sekci **BALET – Soubor baletu** (mb, ld, pm)

Noví členové souboru baletu NDM

Foto Martin Popelář

BALETNÍ STUDIO NDM

Pohádkové putování

Na konci předcházející divadelní sezóny se uskutečnil na jevišti Divadla Antonína Dvořáka tradiční závěrečný koncert Baletního studia NDM. Lektorky připravily s dětmi program s názvem **Pohádkové putování aneb kouzla všude kolem nás**. Diváci byli pozváni do kouzelného světa plného pohádkových bytostí.

Více než 4 měsíce děti pilně nacvičovaly pod vedením lektorek studia Michaely Vápeníkové, Anny Knollové a Markéty

Fotografie ze závěrečného vystoupení Baletního studia NDM

Foto Martin Popelář

Stehlíkové, které jsou zároveň také autorkami námětu, choreografkami a režisérkami představení. Kouzelnou pohádkovou atmosféru pomáhaly vykouzlit projekce obrázků, které pro koncert vybral a seřadil Stéphane Aubry (sólita baletu NDM), jenž se podílel také na návrzích některých kostýmů. Světelnou složku měl na starosti

mistr osvětlení DAD Radko Orenič, krásné kostýmy ušila Iva Koplová a představení řídil Štěpán Piňos.

Děti se s chutí, zápletem a radostí popasovaly nejen s mnoha choreografiemi, s netradičním prostředím velkého jeviště, ale také se světly a rychlými převleky. Zkrátka zažily vše, co k divadlu a baletu patří. (pm)

Nábor dětí do baletního studia

Baletní studio NDM hledá talentované baletu chtivé děti ve věku 6–10 let do stávajících skupin baletního studia. Nábor se bude konat **ve čtvrtek 7. září 2017 v době od 15.00 do 16.30 hodin v baletním sále Divadla Antonína Dvořáka**.

Cvičební úbor a měkké baletní cvičky (nebo ponožky) s sebou.

Více informací o baletním studiu hledejte na webu baletu nebo se nás ptejte:

Pavla Macháčová, produkční baletu; pavlina.machacova@vasedivadlo.cz

Děti během baletní lekce

Foto Lenka Dřímlová

ZDENĚK PROKEŠ

V červenci oslavil své 65. narozeniny významný choreograf a režisér **Zdeněk Prokeš**. Po studiu tance na konzervatoři v Praze a několikaletém tanečním působení v Hudebním divadle Karlín se rozhodl pro studium choreografie na katedře tance Akademie múzických umění v Praze. Počátky své choreografické tvorby pak spojil se scénou Státního divadla v Ostravě, kde působil v letech 1979–1983, příležitostně spolupráce trvala až do roku 1989. Jako choreograf se v Ostravě podílel na téměř čtyřech desítkách nejen baletních, ale i operních, operetních a činoherních inscenací. Během čtyř sezón se zapsal do povědomí ostravských diváků nejen choreografií svého debutu – Offenbachových *Banditů*, ale i čtyřmi výraznými choreografiemi, ať už je to baletní večer dvou inscenací *Horko a Tmavomodrý svět Jaroslava Ježka*, československá premiéra baletu slovenského skladatele Tibora Freša *Broučci* či *Manon Jindřicha Brabce*. Známy byl rovněž jako režisér a choreograf tanečních koncertů *Mladý balet*, pro které vyhledával málo známé skladby nebo novinky současných autorů. (to)

Zdeněk Prokeš při baletní zkoušce inscenace TMAVOMODRÝ SVĚT JAROSLAVA JEŽKA (DZN 1981) Foto Josef Hradil

LABUTÍ JEZERO

Přinášíme vám momentku z představení inscenace *Labutí jezero*. Na konci června jsme pro diváky přichystali nové obsazení. V roli Odetty-Odie se divákům představila Brittany Haws, v roli prince Siegfrieda hostující první sólista Baletu ND v Praze Michal Štípa. Na další představení se můžete těšit v lednu – rezervujte si svá místa včas! Foto Martin Popelář

Opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Boris Urbánek (1961) – Jaromír Nohavica (1953) – Šimon Caban (1963) – Jiří Josek (1950)

ROMEO A JULIE

Výpravný romantický muzikál o poselství lásky

Režie a scéna: Šimon Caban

Hudební nastudování: Jakub Židek

Světová premiéra divadelní podoby díla

7. prosince 2017 v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948)

na motivy básnické sbírky „Praktická kniha o šikovných kočkách“ T. S. Eliota

CATS (Kočky)

Světový muzikálový hit poprvé v Ostravě!

České přebásnění: Michael Prostějovský

Choreografie: Pavel Strouhal

Režie: Gabriela Petraková

Hudební nastudování: Marek Prášil

Termín a prostor premiéry bude upřesněn v průběhu sezóny v souvislosti s připravovanou 1. etapou rekonstrukce areálu Divadla Jiřího Myrona

Uvádíme v dohodě s The Really Useful Group Ltd.

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

REBECCA – soubor operety/muzikálu a inscenační tým na společné fotografii s autorem hudby Sylvestrem Levayem, který zavítal na českou premiéru tohoto muzikálu
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2017)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JESUS CHRIST SUPERSTAR

Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
**1. 9. (18.30), 2. 9. (18.30), 4. 9. (18.30),
11. 9. (18.30), 12. 9. (18.30), 23. 9. (18.30),
14. 10. (18.30)**

Éva Pataki
EDITH A MARLENE

Režie: Janusz Klimsa
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
**21. 9. (18.30), 22. 9. (18.30), 28. 9. (16.00),
5. 10. (18.30), 29. 10. (16.00)**

Cole Porter – Bella Spewack
– Samuel Spewack

KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Dan Kalousek / Jakub Židek
26. 9. (18.30), 18. 10. (18.30), 21. 10. (18.30)

Michael Kunze – Sylvester Levay
REBECCA

Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
7. 10. (18.30), 8. 10. (15.00), 13. 10. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA

Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
11. 10. (18.30), 12. 10. (18.30)

TIP ŠÉFKY OPERETY/MUZIKÁLU

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Jesus Christ Superstar je nesmrtelný! Od své české premiéry v roce 1994 nezmizel z českých jevišť a koncertních sálů. A ve zcela nové generaci herců a realizátorů se v rekordním počtu repríz během jednoho roku vrhá v Ostravě do další sezóny. Navíc s výroční diváckou cenou magazínu Musical – opereta v kategorii Nejoblíbenější inscenace roku 2016!

Gabriela Petráková

Gabriela Petráková

JESUS CHRIST SUPERSTAR – Lukáš Vlček (Ježíš Kristus) a soubor operety/muzikálu NDM
Reprízy 1. 9. (18.30), 2. 9. (18.30), 4. 9. (18.30), 11. 9. (18.30), 12. 9. (18.30), 23. 9. (18.30) a 14. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

VÝROČNÍ CENY MAGAZÍNU MUSICAL – OPERETA

Ostravská rocková opera *Jesus Christ Superstar* nejoblíbenější inscenací roku!

Ostravská inscenace *Jesus Christ Superstar* vyhrála výroční diváckou cenu magazínu Musical – opereta za rok 2016 v kategorii Nejoblíbenější inscenace roku 2016. Hana Fialová se pak umístila na 3. místě v kategorii Nejoblíbenější muzikálová herečka.

Po loňském historicky prvním předávání ocenění v Brně letos Ceny magazínu Musical – opereta zaměřily na plzeňskou scénu. Předávání cen moderovala herečka Kateřina Falcová, která na scénu postupně pozvala šéfredaktora magazínu Vítězslava Sladkého, zástupce vydavatele Tomáše Čedíka, šéfa souboru muzikálu DJKT Plzeň Lumíra Olšovského, dramaturga Pavla Báru a následně všechny oceňované.

V divácké anketě redakce obdržela celkem 4.330 hlasů, z toho 1.542 v kategorii nejoblíbenější herec, 1.444 v kategorii nejoblíbenější herečka a 1.344 v kategorii nejoblíbenější muzikálová nebo operetní inscenace. Diváci zmínili 145 jmen herců a 176 hereček.

Cenu pro inscenaci *Jesus Christ Superstar* – nejoblíbenější inscenaci roku 2016 – přebírali šéf souboru **Patrick Fridrichovský** a autor českého přebásnění **Michael Prostějovský**. „Jsme rádi, že se v mnohém netradiční inscenace Jiřího Nekvasila setkala s takovým diváckým ohlasem. A já osobně jsem moc rád, že se v Ostravě představili noví skvělí interpreti, nová generace, která tohle geniální dílo vzala za své,” sdělil Patrick Fridrichovský. „Říká se, že Ježíš je věčný – a myslím, že je to pravda. Od slavné pražské inscenace

Vítězslav Sladký, Patrick Fridrichovský, Michael Prostějovský a Lumír Olšovský během předávání ceny Foto Pavel Křivánek

v divadle *Spirála* už uplynulo hodně let, a přesto, nebo spíše právě proto, mě těší, že tato rocková opera patří k nejuváděnějším titulům u nás. Představení ostravské inscenace mají podle mě skvělou atmosféru,” dodal Michael Prostějovský. O mimořádnosti této inscenace svědčí také dvě nominace na Ceny Thálie 2016 a nebývalý divácký zájem.

V kategorii nejoblíbenější muzikálová herečka zvítězila **Monika Absolonová**, která například v Ostravě úspěšně nastudovala Fanny Briceovou v muzikálu *Funny Girl*. Třetí místo obsadila sólistka souboru operety/muzikálu **Hana Fialová** (*Edith a Marlene*, *Jesus Christ Superstar*, *Evita*), hned za ní se umístila hostující **Katarína Hasprová** (*Sunset Boulevard*, *Rebecca*). Obě „ostravské“ hvězdy se tak umístily například před Lucií Bílou. Krásné sedmé místo náleželo sólistce souboru **Martině Šnytové** (*Jesus*

Christ Superstar, *Rebecca*, *Kiss Me, Kate!* [Kačenko, pusu!]).

V mužské kategorii se v desítku nejlepších zpěváků umístili také hostující umělci NDM – na druhém místě **Lukáš Vlček** (*Jesus Christ Superstar*, *Rebecca*), na pátém místě **Tomáš Savka** (*Evita*, *Jesus Christ Superstar*, *Rebecca*), na sedmém místě **Jiří Mach** (*Kiss Me, Kate!* [Kačenko, pusu!]) a na devátém místě sólista souboru operety/muzikálu **Roman Harok** (*Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Evita*, *Rebecca*). (mb)

Reprízy inscenace *Jesus Christ Superstar* uvedeme 1. 9. (18.30), 2. 9. (18.30), 4. 9. (18.30), 11. 9. (18.30), 12. 9. (18.30), 23. 9. (18.30) a 14. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Cena pro inscenaci JESUS CHRIST SUPERSTAR Foto archiv NDM

Oceněná inscenace JESUS CHRIST SUPERSTAR – v popředí Roman Harok (Petr) a Hana Fialová (Máří Magdaléna) Foto Martin Popelář

Na pozici šéfky souboru opereta/muzikál se od nové sezóny vrací po třech letech mateřské dovolené **Gabriela Petraková**. Jaké jsou plány souboru v sezóně 2017/2018? To nám prozradí v následujícím rozhovoru!

Na pozici šéfky souboru se vracíte po třech letech. Jak hodnotíte toto období, kdy jste fakticky soubor zcela neopustila?

Plány našeho souboru směřují dále směrem, který jsme si předsevzali již před několika lety a který je ze strany diváků odměňován potleskem i skvělou návštěvností. Po třech letech mateřské dovolené jsem se opět vrátila na pozici šéfky souboru opereta/muzikál. Avšak ani v letech mateřských povinností jsem rozhodně nestála mimo dění Národního divadla moravskoslezského. Jako režisérka jsem nastudovala dvě úspěšné české premiéry muzikálů *Sunset Boulevard* a *Rebecca*. Děkuji tímto všem svým spolupracovníkům souboru opereta/muzikál za to, že dodrželi dramaturgickou kontinuitu a přispěli k maximální kvalitě uváděných inscenací. Dokládá to mimo jiné

Šéfka souboru opereta/muzikál Gabriela Petraková
Foto Tamara Černá – SoliG

Realizací pátého muzikálu Andrewa Lloyda Webbera se ostravské Národní divadlo moravskoslezské stává jediným divadlem na světě, kde bylo inscenováno pět muzikálů tohoto mistra na jednom místě a jsou stále na repertoáru

i Cena Thálie pro Lenku Pavlovič za roli Hortensie v operetě *Ples v opeře* a nominace Romana Tomeše za roli Jidáše v rockové operetě *Jesus Christ Superstar*. Především pak tímto děkuji dramaturgovi Patricku Fridrichovskému, který mě po celou dobu na pozici šéfa souboru zastupoval a který, jak věřím, bude i nadále významným členem našeho týmu.

První premiéra sezóny 2017/2018 čeká soubor opereta/muzikál v prosinci. Prozradíte něco bližšího?

V prosinci uvedeme muzikál o poselství lásky *Romeo a Julie* skladatele Borise Urbánka s písňovými texty Jarka Nohavici i částí původních dialogů Williama Shakespeara v překladu Jiřího Joska. Hlavní realizační osobností bude režisér a scénograf Šimon Caban. Hudební nastudování provede Jakub Žídek. Původní podoba tohoto muzikálu byla realizována před lety na bruslích. Podobně jako *Mrazík* stejného skladatele, který byl jednou z našich nejúspěšnějších inscenací minulých let. Není proto divu, že jsme další podobné dílo, *Romeo a Julie*, zařadili do širšího dramaturgického výhledu již tehdy. Nyní tedy nadchází jeho chvíle.

Na další muzikálovou událost probíhají právě nyní přípravy... Diváci jistě netrpělivě čekají na informaci, zda se skutečně mohou těšit na Cats (Kočky)?

Ano! Další premiérou, která souboru opereta/muzikál zvyšuje laťku nároků, bude další muzikál skladatele Andrewa Lloyda Webbera *Cats (Kočky)*. Nicméně termín a prostor premiéry bude upřesněn v průběhu sezóny v souvislosti s připravovanou 1. etapou rekonstrukce areálu Divadla Jiřího Myrona. Skutečnost, že dojde pravděpodobně k několikaměsíčnímu uzavření Divadla Jiřího Myrona, vlastně tento titul sama předurčila k realizaci. Výtvarníkem scény *Koček* bude šéf výpravy David Bazika, kostýmy vytvoří přední slovenská návrhářka Ludmila Várossová, přebásnění původních textů T. S. Eliota pochází z pera Michaela Prostějovského. Se mnou, coby režisérkou, pak zasedne v nejužším realizačním týmu choreograf Pavel Strouhal s dirigentem Markem Prášilem. Již nyní lze říci, že realizací pátého muzikálu Andrewa Lloyda Webbera se ostravské Národní divadlo moravskoslezské stává jediným divadlem na světě, kde bylo inscenováno pět muzikálů tohoto mistra na jednom místě a jsou stále na repertoáru.

Gabriela Petraková s dcerou a Michaelem Prostějovským před českou premiérou muzikálu REBECCA; on-line rozhovor řídí Lukáš Adam
Foto Martin Popelář

Gabriela Petraková hostem pořadu Muzikál expres

Foto archiv Muzikál expres

Obě chystané inscenace mají již za sebou konkurzy. Lze ze zákulisí něco prozradit? Byl o konkurzu velký zájem?

Obsazení *Romea a Julie* dostává konečnou podobu. Těsně před prázdninami proběhly i konkurzy na *Kočky*, kterých se zúčastnila dlouhá řada skvělých zájemců o role napříč republikou a nechyběli ani

skvělí herci ze Slovenska. Mám radost z toho, že se do finálního kola výběru dostala celá řada lidí z našeho vlastního souboru a stálých hostů. A to napříč generacemi. Diváci však tentokrát spatří i zcela nové tváře. *Kočky* jsou náročné nejen po pěvecké, ale hlavně po taneční stránce. A tak je třeba vše skloubit a dát dohro-

mady optimální obsazení. Já jsem *Kočky* režírovala již před rokem v Bratislavě a choreograf Pavel Strouhal spolupracoval na české premiéře muzikálu v Praze v roce 2004. Myslím, že svoje zkušenosti v ostravské verzi velmi rádi propojíme a nová premiéra bude pro soubor dalším krokem vpřed.

Vraťte se ještě jednou k rekonstrukci Divadla Jiřího Myrona – jak to bude s ostatními inscenacemi z repertoáru souboru?

Přibližně v posledních pěti sezónách se více než zdvojnásobil počet repríz jednotlivých inscenací, takže není jednoduché uspokojit všechny diváky a hrát všechny tituly v požadovaném množství. Na roční odpočinek proto opět odchází *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* společně s operetou *Ples v opeře*. Diváci se však mohou až do března těšit dále na tituly *Jesus Christ Superstar*, *Evita*, *Rebecca*, *Edith a Marlene*, *Kiss Me*, *Kate!* (*Kačenko, pus!*) a *Fantom Londýna*.

Děkuji za rozhovor! (mb)

INZERCE

3 11 2017
Důl Hlubina
festival autorského divadla a současného umění

norma

HaDivadlo
Teatr Dramatyczny ve Wałbrzychu
Jan Bárta
Vladimíra Večeřová
Tereza Hradílková
Natálie Pleváková

www.festivalnorma.cz

Pořádá PLATO a Studio Hrdinů

OSTRAVA!!!

04. — 08. 11. 2017
OSTRAVA — V PRAZE

8. ROČNÍK
FESTIVALU
OSTRAVSKÝCH
DIVADEL
WWW.OSTRAVAVPRAZE.EU

Foto: Petr Hubáček

Najít volnou chvíli k povídání se známým ostravským muzikantem **Borisem Urbánkem** není jednoduché. Záběr má totiž opravdu široký. Jazzoví fanoušci oceňují jeho formace Boris Band Combination nebo legendární TUTU. Před časem potěšil filmové fajnšmekry hudbou k filmu *7 dní hříchu*, jeho písně má v repertoáru řada hvězd české i slovenské populární hudby. Tento rok je, coby dvorní autor i klavírista, na velkém turné s Vojtěchem Dykem a kapelou B-Side Band. S Borisem jsme se setkali před několika lety, kdy byl spoluautorem oblíbeného *Mrazíka*. Čím se tedy inspiroval náš rozhovor? Inu, tématy, které jsou nejbližší světu hudebního divadla. Pro novou sezónu připravuje s Jaromírem Nohavicou a Šimonem Cabanem premiéru velkolepého romantického muzikálu o poselství lásky *Romeo a Julie*. Než se v prosinci odehraje první představení, zeptali jsme se na to, co může skladatele zajímat a inspirovat ve světě muzikálu.

Vojtěch Dyk a Boris Urbánek

Foto archiv skladatele

Příběh Romea a Julie je pro nás pro všechny věčným poselstvím lásky

Má první otázka je trochu provokativní. Jak by podle vás měl vypadat ideální muzikál?

Je to stejné, jako ptát se kohokoli, jak by měli vypadat ideální žena nebo ideální muž. Každý má ten ideál někde jinde. Já jsem hudebník, a tak čekám, že to, co se přede mnou odehrává, mne musí především absolutně pohltnout. Měl bych být obklopen krásnou hudbou, zajímavým dějem i mimořádným zpracováním. Během představení se chci ponořit do jeho nitra, abych si řekl: „*To už je vážně konec? Chtěl bych se ještě chvíli dívat!*“

Tedy, že příběh je důležitější než hudba?

Ale ne, takhle by to člověk neměl rozdělovat. Od ideálního muzikálu chci, aby mne unesl někam jinam a já se vytratil z všední každodenní reality. Viděl jsem jich docela hodně. Někdy mne víc uchvátil příběh a jindy zase hudba. Ten nejlepší pocit podle mě přijde tehdy, když je hudba příběhem a příběh hudbou.

Jste především jazzový muzikant, co vás zlákal k tomu napsat muzikál?

Nikdy jsem dopředu neplánoval, že „budu psát jen muzikály“. Nepovažuji se za muzikálového skladatele, mám

svoji konkrétní zkušenost jen se dvěma, které jsem napsal – s *Mrazíkem* a nyní s *Romeem a Julíí*. Jejich móda přišla, až když jsem byl „dospělý“ muzikant. Chtěl jsem si ten proces vyzkoušet. To hezké, co se mi na nich líbí dodnes, jsem do sebe nasál nejspíš v dětství. U nás doma se pouštěla *West Side Story*. Bernsteinova hudba mě vtáhla. Neměl jsem ani šajn o tom, co je to muzikál. Později jsem viděl film a spojil si tu fascinující muziku s příběhem. Po revoluci se muzikály začaly rojit jako houby po dešti. Myslím, že kromě těch lepších, jako byla *West Side Story*, jich začalo být někdy až příliš. Ale třeba semaforové hry, to jsou podle mého nejlepší české muzikály, které kdy byly napsány, třeba *Kytice*.

Co je tedy pro vás to nejzajímavější na psaní hudby? Je to těžké, nebo naopak lehké?

Nesmíme přemýšlet o tom, že je to těžké. Hudba v sobě musí mít onu lehkost. Jaromíra Jágra se jednou zeptali, jestli je těžké hrát v jeho věku profesionální hokej. On odpověděl, že si tu tíhu neuvědomuje, protože ho to baví. Moje zkušenost je podobná, prostě mě ten proces vtahuje natolik, že „se to děje samo“. Ponořit se do procesu tvorby, to vám vezme hodně času a energie. Ale já to tak u toho, co jsem napsal, ani s delším odstupem nikdy nevnímám. Vybavuji si totiž jen ty příjemné pocity chvilky, kdy skrze mne odněkud z vesmíru přichází hudba. Myslím, že tento pocit má hodně autorů. Psaní hudby nebereme jako zásluhu. Je to těžko uchopitelný proces. V danou chvíli se potkají dva světy – ten můj a jakéhosi Univerza. V něm byly tóny už dávno přede mnou a já měl to štěstí, když přicházely na svět. To je na tom očistné a zábavné. Odpovím tedy, že psát muzikál není pro mě těžké, ale veskrze hezké.

Co byste prozradil o hudbě, kterou pro Romea a Julii komponujete, jaká bude?

Ten soud „jaká bude“ musím ponechat až na divácích. Ale svoje konkrétní představy samozřejmě mám. Když jsem viděl třeba muzikál *Billy Elliot* od Eltona Johna, jeho hudba stojí trochu v pozadí, vtahuje vás především silný příběh a skvěle to funguje. Muzikant se podřídil příběhu, protože tak to styl vyprávění potřeboval. To ale není případ *Romea a Julie*. Shakespeare své dost

Boris Urbánek, Rudy Horvat a Lucie Bílá

Foto archiv skladatele

možná nejznámější drama napsal v 16. století jako velký a krásný renesanční obraz plný emocí. Cítím stejné dojmy a autora v tomto ctím. Neuměl bych ten tragický, ale krásný příběh napsat jako popové písničky na tři

minuty, ta látka si bere větší sílu a gesto. Ostatně nemyslím, že popová muzika a muzikál k sobě nutně a vždycky patří. Čistě osobně v tom vlastně cítím až nepatřičný konflikt. Muzikál je celek, ve kterém jde

o něco víc než jen o zábavu, je tam myšlenka a obsah, ten se nesmí do takového napětí dostat. Jsou klišé, která patří do popu, ale v muzikálu mohou najednou působit prázdně a falešně. I proto mám o hudbě *Romea a Julie* konkrétní představy, je to velký, hudebně plný, orchestrálně symfonický obraz s mnoha barvami a emocemi.

Proč podle vás stojí za to příběh dvou mladých milenců znovu a znovu vyprávět?

Příběh všichni podvědomě znají už po staletí. Ale já to vezmu trochu odjinud. Na téhle zeměkouli dnes žije kolem sedmi miliard lidí. A každý z nás byl počat při vzplanutí, kterému se říká Lásky. Ten ohýnek příběhu známe všichni, ať už trval celý život, nebo jen chvilku. Každý k němu najde svoji vlastní cestu. Ten příběh je dojemný, tragický, a přesto krásný. Každým novým vyprávěním ten plamínek v nás znovu a znovu rozfoukává jiskry pocitů. Romeo a Julie svůj příběh prožívají poprvé, v té nejčistší podobě, jaká existuje. V každém z nás to otvírá ty nejtajnější komnaty, vyvolává touhu a vzpomínky. Jsme zrozeni z lásky, je to o našem vzniku, naší podstatě. A tohle velké poselství lásky si nese každý z nás.

(pf)

Boris Urbánek se zlatou deskou za muzikál MRAZÍK

Foto archiv skladatele

110 let Divadla Antonína Dvořáka

Slavnostní otevření nového Městského divadla v Moravské Ostravě bylo dlouho připravovanou významnou událostí. Víkend 28. a 29. září roku 1907 probíhal ve znamení oslav – první představení se hrálo v sobotu o půl sedmé večer, v neděli proběhla dokonce dvě představení – ve tři hodiny odpoledne a v sedm hodin večer.

Slavnostně odění lidé se sešli u vyzdobené budovy ještě před začátkem programu. Sobotní představení bylo vyprodáno dlouho dopředu a mnoho lidí se do sálu nedostalo, přesto se toužilo zúčastnit tohoto důležitého momentu. Konečně městský orloj odbil půl sedmou a z nitra divadla se ozval začátek večerního programu – předehra k baletu *Rosamunde* Franze Schuberta.

Následujícím bodem programu byl prolog rakouského básníka a spisovatele Wolf-ganga Madjery, který pronesl ředitel nově vzniklého divadla Wilhelm Popp. Sám Madjera se slavnostního večera účastnil také a po skončení proslovu vystoupil na jevišti.

Následovala hlavní část večera – představení inscenace hry německého básníka Friedricha Schillera *Vilém Tell* (tedy v originále *Wilhelm Tell*). Představitelem titulní postavy byl rakouský herec Rudolf Teubler, režijně inscenaci připravil ředitel Wilhelm Popp. Představení vzbudilo v divá-cích nadšení, které dali najevo bouřlivým potleskem.

Po skončení představení se slavnostní hosté přesunuli do společenského sálu Německého domu, kde proběhl banket, a zába-va pokračovala dál za hudebního vystoupení několika umělců.

Zbývá dodat, že čeští občané Moravské Ostravy nadšení nad otevřením stánku německé kultury nesdílili, což dali najevo zejména někteří čeští politici svou neúčastí na celé akci. (Připomeňme, že v novém Městském divadle byl zřízen pouze němec-ký soubor a poprvé česky se zde hrálo až v roce 1919.) Dnes však můžeme říci, že přes všechny národní rozepře je dobře, že se Němci o stavbu nové divadelní budovy zasa-dili. Hraje se v něm totiž divadlo úspěšně už 110 let!

Slavnostní den – sobota 28. září 1907 před novým Městským divadlem

Zdroj Ostravské muzeum

PŘIPOMÍNÁME SI FOTOGRAFIEMI

Dne 16. července 2017 zemřela operní pěvkyně **Eva Děpoltová**, emeritní sólistka Opery Národního divadla v Praze, která v roce 1974 jako mladá absolventka zpěvu na pražské AMU přijala své první angažmá v ostravské opeře. Její dramatický soprán potěmnelé barvy zaujal především v titulní roli Verdiho *Aidy*, roli Milady (*Dalibor*: SDO, 1975 – na fotografii) nebo Anny v Pipkovově *Antigoně* 43.

Foto František Krasl

V červenci uplynulo třicet let od úmrtí pěv-ce, operního režiséra, televizního hudební-ho režiséra, pedagoga a herce **Ilji Hylase**, který od roku 1951 na 27 let spojil svůj umělecký a divadelní život s ostravskou operou. Připomeňme si především jeho operní režie – Trojanův *Kolotoč*, Beetho-venova *Fideliu*, Janáčkovu *Její pastor-kyňu*, Prokofjevův *Příběh opravdového člověka*, Wagnerova *Lohengrina* či *Blud-ného Holandána*.

Foto František Krasl

Anonce v novinách OSTRAUER ZEITUNG pro druhé a třetí slavnostní představení 29. září 1907 po otevření divadla (se stejným programem). Následující den byla na programu opereta VESELÁ VDOVA Zdroj Ostrauer Zeitung, 28. 9. 1907, s. 14

Kašílkův Krakatit v Ostravě

Národní divadlo v Praze si připomnělo letos na jaře sté výročí narození českého dirigenta, skladatele a operního, filmového a televiz-ního režiséra Václava Kašílka (28. září 1917 – 4. června 1989) nastudováním jeho opery *Krakatit*, která byla **poprvé uvedena v os-travském divadle v roce 1961**. Divadelní inscenace vznikala paralelně s televizní operní inscenací, kterou režíroval sám Václav Kašílk. Uvedení Kašílkovy opery v Ostravě, jak sám poznamenal v rozhovoru pro tisk režisér ost-ravské inscenace Ilja Hylas, byla velká odvaha po velmi nepříznivé kritice televizního nastu-dování. Avšak vyplatila se! **Jeviště Kašílkově opeře prospělo**. Trio inscenátorů: režisér Ilja Hylas, dirigent Bohumil Gregor a scénograf Vladimír Šrámek spolu s vynikajícími sólisty Jiřím Zahradníčkem (Ing. Prokop), Věrou Novákovou (Ančí), Lubomírem Procházkou (Dr. Tomeš) a dalšími vytvořili operní inscenaci vysoké hudební, režijní a výtvarné úrovně, do které se promítaly nové funkční a působivé scénické postupy. **Operní inscenace díky tomu získala v roce 1965 hlavní cenu v oboru divadelních inscenací a kladné ohlasy nebyly pouze celostátní, ale i me-**

Werichova pohlednice

Zájezdy Osvobozeného divadla do Ostravy mají v historii zdejšího kulturního života důležité místo. Prvotní myšlenka mimopra-ského turné Osvobozeného divadla vzešla z ryze praktických důvodů. Po dlouhodo-bějších hospodářských potížích zkrátka potřebovalo divadlo finanční vzpruhu – a tak se v květnu 1929 vydali na svůj první zájezd po městech českých a moravských. Oblíbe-nou destinací se stala bezpochyby Ostrava, což potvrzují i slova samotného Jana Weri-cha: „*V Ostravě se nám vždy dobře hrálo, již proto, že město máme tak strašně rádi.*“

Každá z letních návštěv OD tak přinášela množství humorných příhod a pozoruhod-ných příběhů, tradujících se dodnes. Díky

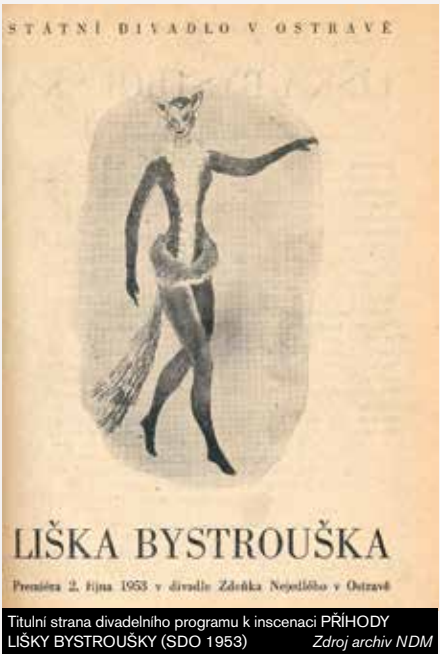

Pohlednice, kterou adresoval Jan Werich novináři židovského původu Arnemu Laurinovi během hostování Osvobozeného divadla v Ostravě

Václav Kašílk: KRAKATIT, světová divadelní premiéra 20. května 1961; Čeněk Mlčák (D'Hémon) a Oldřich Lindauer (Carson); scéna Vladimír Šrámek Foto František Krasl

zinárodní. Nutno podotknout, že tehdejší dramaturgie ostravské opery navazovala na trend moderního inscenačního přístupu na počátku šedesátých let a zařazovala do re-pertoáru spolu s Kašílkovým *Krakatitem* i další nově vzniklé opery českých skladatelů Karla Kupky *Když tančí růže* nebo Jiřího Pauera *Manželské kontrapunky*.

Titulní strana divadelního programu k inscenaci PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY (SDO 1953) Zdroj archiv NDM

Na závěr si ještě připomeňme neméně úspěšnou Kašílkovu režii Janáčkovy opery *Příhody lišky Bystroušky* v Ostravě z roku 1953. Ke spoluvytváření inscenace si přizval významného scénografa Františka Tröste-ra. Na obrázku z titulní strany divadelního programu vidíme jeho kostýmní návrh pro postavu Bystroušky. (kp)

„*Kouknou, maj se dobře? Jestli jo, tak je vše v pořádku. Henlein jich nechá líbat. Mluvil jsem s ním. Je to fajn křesťan. Jejich synovec Werich.*“

jedné nalezené pohlednici poslané Werichem z Ostravy si připomeneme ty spjaté s rokem 1935.

Pohlednici s datem 3. 6. 1935 a působivou fotografií Městského divadla (dnešního Divadla Antonína Dvořáka), zachycující i podmanivé okolí tehdejšího Antonínova náměstí, včetně majestátních hald a zábavního parku „Tivoli“, adresoval Werich novináři židovského původu Arnemu Laurinovi. Německý nacistický politik Konrad Henlein sice sku-tečně navštívil jen pár týdnů předtím zdejší

města v rámci své předvolební kampaně a ještě v půli května v posledních svobod-ných volbách suverénně vyhrál, ale během červnového hostování Osvobozeného di-vadla v Ostravě už připravoval novou vládu v Praze. Politický povolební vývoj však re-sonoval celou republikou, a především Vos-kovec s Werichem si ve svých politických satirách nedokázali narážky nikdy odpustit. A Werich zřejmě ani ve svých dopisech...

Hostování Osvobozených v roce 1935 však provázela ještě jedna důmyslná rece-se: sehráli na hřišti dnes již neexistující ha-vířské kolonie Odra fotbalový zápas s havíři. A tak **v neděli 6. června dopoledne proti sobě nastoupili „staří páni“ Odry a herci NDM a Osvobozeného divadla**. Před více jak 400 diváky pískal zápas herec Jindřich Plachta, a to podle naprosto převrácených pravidel. Jako míč jim posloužila ragbyová šiška a aby byla recese dovršena, čestný výkop měla spolu s V + W ostravská ope-retní diva Zdenka Poláčková. Zápas skončil za přátelského stavu 2:2. (to)

Pohlednice, kterou adresoval Jan Werich novináři židovského původu Arnemu Laurinovi během hostování Osvobozeného divadla v Ostravě Zdroj archiv NDM

Název tvé funkce oficiálně zní manažerka mimořádných projektů, NDM extra je název sekce, kam tyto projekty spadají. Mohla bys tedy stručně a neformálně vysvětlit, co tvá profese obnáší a co si mají diváci pod názvem NDM extra představit?

Pokud bych to měla vzít zcela jednoduše, tak do NDM extra patří prakticky všechny aktivity, které jsou nad rámec běžného repertoáru divadla. Mám na starosti zajištění nej-různějších besed, debat, přednášek a dalších doprovodných programů, které podporují premiérové tituly jednotlivých souborů nebo akcentují vybrané inscenace. Mezi tzv. mi-morepertoárové projekty patří také akce většího charakteru jako *Noc divadel, Ostravská literární noc* či *Mezinárodní den tance*, do kterých se zapojuje více institucí, a akce, které jsou připravovány k mimořádným událostem či tématům – například projekt *Shakespeare Ostrava 2016* nebo projekty v rámci 750 let města Ostrava. Součástí mé práce je rovněž zajištění realizace výstav, které probíhají v obou divadlech. V neposlední řadě pak získávám finanční prostředky z veřejných a nadačních fondů a od dalších donátorů, nejčastěji na extra projekty. Jsem také jednatelka Mecenášského klubu NDM.

Jedním z blížících se projektů je 110. výročí budovy Divadla Antonína Dvořáka. Co všechno se v rámci oslav chystá?

V rámci výročí bych za NDM extra zmínila dvě velké akce, a to výstavu ke 110 letům budovy Divadla Antonína Dvořáka a mimořádnou akci *110 let Divadla Antonína Dvořáka ve 110 minutách*. Výstavu realizujeme nejen k samotnému výročí 110 let od slavnostního otevření budovy divadla, ale také u příležitosti historického jubilea města Ostravy. Výstava bude v průběhu září 2017 rozmístěna v různých částech v centru města tak, aby na ni mohl narazit prakticky každý. Druhou akcí bude komponovaný večer, který se uskuteční v den výročí, tedy 28. září. V rámci tohoto večera si připomeneme neopakovatelné momenty, které se zapsaly do života divadelní budovy, a to v rekordním čase 110 minut.

Když se naopak poohlédneme, za kterou akcí by ses pochválila? Která se, dle tebe, nejvíce vydařila?

Nejprve bych ráda podotkla, že za realizací akcí nestojím sama. Pochvala patří všem, kteří mi pomáhají a podílí se na tom, abychom pro veřejnost mohli připravit něco mimořádného. Při organizaci akcí spolupracuji nejčastěji s dramaturgy souborů, s marketingovým a PR oddělením, ale také s technickým úsekem a úsekem umělecké výpravy, kam spadá technika, vlásenky, rekvizity, dílny a krejčovny. A za jakou akcí bych všechny zapojené pochválila? Nejčerstvěji mám v paměti překrásnou dobovou akci *Návštěva císaře v Ostravě aneb tentokrát přijde i Sissi!!!*, kterou jsme připravili nejen k výročí 750 let města Ostravy, ale také v souvislosti s českou premiérou hry *Sissi (Útěky Alžběty Rakouské)*. Akce se skvěle povedla a přilákala do centra Ostravy stovky lidí. Návštěvníci tak mohli zažít nejen setkání s krásnou císařovnou Sissi a Franzem Josefem I., ale také jízdu historickou tramvají, projíždku velocipedistů, slavnostní ceremonii v katedrále Božského Spasitele, zpěv dobové hymny v podání Operního studia NDM, vojenskou přehlídku císařské armády a mnoho dalšího...

Diváci si už zvykli, že se prostory obou divadel staly místem, kde se tradičně pořádají výstavy. Jaké výstavní počiny zahájí sezónu 2017/2018?

Sezónu zahájíme v Galerii současné malby v Divadle Antonína Dvořáka, kde v pondělí 11. září proběhne vernisáž Hany Mikulenkové. Nově se výstav v této galerii chopí kurátor Mgr. Martin Mikolášek. O dva dny později, 13. září 2017, se návštěvníci mohou pokochat fotografiemi Michaely Spurné v Galerii Opera v Divadle Jiřího Myrona, která se již tradičně realizuje ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie v Opavě.

Jak už jsi naznačila, mimo pořádání akcí je tvým důležitým úkolem zpracovávání grantových žádostí. Možná bys mohla přiblížit čtenářům, kolik času kvůli grantu člověk stráví u počítače?

Tak to je zapeklitá otázka. Opravdu záleží na typu výzvy a grantové žádosti. Jsou granty, které se prakticky píšou jednoduše – jsou ve standardních formulářiích a za tu dobu, co s projektovými žádostmi pracuji, je poměrně dobře znám. Pak jsou ale zahraniční výzvy, které se zpracovávají mnohem složitěji – je k nim potřeba spousta podkladů, doporučení a často jsou v anglickém jazyce. Tyto velké projekty si proto divadlo pozorně vybírá,

protože samotná administrativa zabere spoustu času. Obecně se dá říct, že když píšou projektovou žádost, tak se z 90% snažím soustředit výhradně na psaní a jeho administraci, takže ano, strávím docela dost času u počítače. V první fázi nastudují všechny podmínky grantové výzvy, poté sbírám informace – nejčastěji od dramaturgů souborů (projekty jsou totiž vázány na inscenace nebo na soubor, který ho bude zajišťovat), hodně času také strávím na internetu, kde hledám další doplňující informace, a pak projekt skládám dohromady. Další fází je stanovení rozpočtu a možnosti prezentace daného donora. Poslední fází je závěrečná kontrola a revize ze strany správní ředitelky. Někdy mám tedy projekt zpracován za pár dní, jindy v řádech několika týdnů, ne-li měsíců. Tím ale práce nekončí, pokud jsme v grantové výzvě úspěšní, pak musím dohlížet na průběh realizace projektu a následně na jeho závěrečné vyúčtování.

Co tě nejvíce na tvé profesi baví, tedy pokud tě to baví...?

Práci v divadle člověk musí milovat, jinak to prostě nejde! Prostředí divadla je nesmírně obohacující a člověk přijde do kontaktu nejen se zajímavými lidmi, ale hlavně s rozdílnými lidskými povahami a musí se s nimi naučit pracovat. Musím být připravena na to, že jednou jednám s umělcem, jindy s nekompromisním úředníkem a někdy s vysoce postaveným šéfem velké firmy. Jsem hodně zaměřena na cíl a výsledek, a to v divadle vidím – ať už v očích lidí, kteří se účastní našich akcí, nebo ve finančních prostředcích, jež se mi pro divadlo podaří získat. Také je zde ohromně skvělý a práci oddaný kolektiv lidí. Příjemná pracovní atmosféra je pro mě také hodně důležitá.

Děkuji za rozhovor! (mb)

Andrea Dortová společně s herci činohry NDM Vítom Rolečkem a Davidem Janoškem při organizaci scénického čtení PO HAMLETOVI Foto Vojtěch Žížka

NDM EXTRA (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2017)

září 2017

**v centru Ostravy
VÝSTAVA K 110 LETŮM
DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA**

U příležitosti významného historického jubilea města Ostravy se ve spolupráci s městským obvodem Moravská Ostrava a Přívoz uskuteční exteriérová výstava fotografií ke 110. výročí otevření budovy Divadla Antonína Dvořáka (Městského divadla).

9. a 10. září 2017

**v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
GALAKONCERT K ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2017/2018**
Ukázky nových i stávajících titulů všech čtyř souborů.

18. září 2017

**v 16 hodin v KNIHCENTRU
ZOB, ZOB, ZOBAN!!!**

– předpremiérová beseda

Beseda s ostravským skladatelem **Edvardem Schifauerem**, vedoucí Operního studia NDM **Lenkou Živockou** a dalšími hosty u příležitosti uvedení dětské operky *Zob, zob, Zoban!!!*

23. září 2017

**v 15.30 hodin v centru PANT
SCHIFFAUER – BINAR aneb
Divadelko režimem pronásledované**

Mimořádná beseda s českým spisovatelem a překladatelem **Ivanem Binarem** a ostravským skladatelem a pedagogem **Edvardem Schifauerem** nejen o dětské operce *Zob, zob, Zoban!!!*, ale i o těžké době v socialistickém režimu. Moderuje **Kateřina Huberová** z Českého rozhlasu Ostrava.

27. září 2017

**v 17 hodin v centru PANT
PROČ VČERA? PROTOŽE DNES**

O historii v současných hrách debatují **Viliam Klimáček** – slovenský dramatik, mj. autor hry *Sissi (Útěky Alžběty Rakouské)*, spisovatel, básník, prozaik, režisér, scenárista

a herec – a doc. PhDr. Miroslav Zelinský, CSc., z Ústavu bohemistiky a knihovnictví Slezské univerzity v Opavě. Moderuje literární historik **Mgr. Martin Tomášek, Ph. D.**

28. září 2017

**v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
110 LET DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA
VE 110 MINUTÁCH**

Připomeňte si s námi významný milník v historii divadla a prožijte neopakovatelný večer mapující jedinečné momenty, které se zapsaly do života budovy, jež se od 28. září roku 1907 stala scénou pro tisíce divadelních představení.

4. října 2017

**v 16 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení**

OPERNÍ SÍŘENY 10. – Vedení opery NDM představuje novou sezónu 2017/2018
Debatu nad tituly nové sezóny rozvíjí hudební ředitel opery **Jakub Klecker** a operní dramaturgyně **Eva Mikulášková**.

10. října 2017

**v 16 hodin v KNIHCENTRU
OTELLO – předpremiérová beseda**

Setkání s inscenačním týmem u příležitosti uvedení opery Giuseppe Verdiho.

24. října 2017

**od 9 hodin v Divadle Jiřího Myrona
PAVEL TIGRID A ČESKÁ DEMOKRATICKÁ
PUBLICISTIKA V EXILU**
Mezinárodní konference ke 100. výročí narození Pavla Tigrida.

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá instalace sochy

Stanislav Kolibal *Od čtvorce ke čtverci a k šestiúhelníku* (2015)

Dlouhodobá zápisníčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolibal *Objekt č. XIX* (1992), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

7. 9. – 23. 10. 2017

MICHAELA SPURNÁ: U NÁS

Autobiograficky laděný obraz rodinného života na vesnici, v němž autorka po několik let subjektivně zobrazuje svou vlastní rodinu, okolí a promítá do souboru i sama sebe. Vernisáž výstavy se mimořádně uskuteční ve středu 13. září v 17 hodin v Divadle Jiřího Myrona.

25. 10. – 9. 1. 2018

ROMAN VONDROUŠ: FOTOGRAFIE

Výstava jednoho z nejlepších fotoreportérů současnosti, vítěze World Press Photo a držitele mnoha cen z Czech Press Photo.

Výstavní projekty jsou realizovány ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě za finanční podpory statutárního města Ostrava.

**GALERIE SOUČASNÉ MALBY
– DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA**

11. 9. – 24. 10. 2017

HANA MIKULENKOVÁ: PRESENT CONTINUOUS
Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 11. září 2017 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

30. 10. – 4. 1. 2018

DANIEL BEDNÁŘ

Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 30. října 2017 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstavní projekty v sezóně 2017/2018 jsou realizovány ve spolupráci s kurátorem Mgr. Martinem Mikoláškem za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

11. 9. – 24. 10. 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 11. 9. 2017 v 18 hodin

HANA MIKULENKOVÁ:

PRESENT CONTINUOUS

Hana Mikulenkova pochází z Valašského Meziříčí. V roce 2011 absolvovala Vysokou školu výtvarných umění v Bratislavě.

Malby, kresby a grafické listy Mikulenkové jsou ve svém výrazu jen na první pohled mož-

ná až překvapivě nežensky robustní, nervní a bezprostřední, při bližším zkoumání ovšem ženský element vystoupí z barevných vrstev a potvrdí se jak ve volené barevnosti, tak i ve frekventovaných námětech.

Smyslem tvorby Mikulenkové není stálost intelektuální spekulace, ale eruptivní proměnlivost smyslově-emocionální extáze. Říká o sobě, že má srdce námořníka – nestálé, divoké, netrpělivé a toužící objevovat nepoznané. Taková je i její malba – smyslová, proměnlivá, rychlá, nezdržující se detaily, uzurpující si pozornost diváka a nekompromisní ve svém výrazu.

Obrazy, které malovala v době svého ab-solutoria, jsou typické svou explicitní afinitou ke streetové estetice – odtud sprejem střihané barvy, jemné lazury, stékající barva, ale i časté zapojování písma a vlastně i volená symbolika charakteristická svou nehledanou

jednoznačností. Další vývoj je, slovy autorky, ve znamení postupného zkldnění a vyvázání se z vazeb ke graffiti. Z obrazových ploch postupně mizí písmo a lazury jsou stále častěji doplňovány a přehlušovány pastózním nanášením a hnětením barevné hmoty. Bezprostřední prožitek a zpřítomnění silné emoce z tvorby ale nadále zůstává jedním z charakteristických poznávacích znamení její aktuální tvorby.

Do svých obrazových kompozic velmi často zapracovává motivy mořské hladiny, lodí, vegetace a květin. Konfrontován s těmito náměty i volenou barevností se ocitá divák kdesi uprostřed koloristické fiesty jihomořského světa, v níž bohatost barev, vůní, smyslových prožitků a emocí téměř nezná hranic. Není to náhodou – podstatnou roli zde hrají reálné prožitky a vzpomínky, které Mikulenkova nasbírala během své stáže na univerzitě v Brazílii. (mm)

28. září 2017

v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

110 LET DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA VE 110 MINUTÁCH
aneb Historická smršť a kdo to nestihl, už to nestihne...

Dne 28. září 2017 oslaví budova Divadla Antonína Dvořáka 110 let. Budova původně německého divadla, tehdy se nazývalo Stadttheater, byla právě k datu 28. září roku 1907 slavnostně otevřena představením *Wilhelm Tell*. Symbolem tohoto legendárního čarostřelce je jablko, které Vilém sestřelil z hlavy svého syna. Právě proto uvidí diváci Národního divadla moravskoslezského v propagačních materiálech jablko jako emblém nadcházející sezóny.

Více než století provozu, to je dlouhá doba. Během ní budova několikrát změnila s vývojem historických událostí a politické situace název i podobu a stala se scénou pro tisíce představení. **Mají zdi paměť? Jak se zrcadlí 110 let historie bouřlivého 20. století v jednom domě? Co všechno bychom viděli, kdybychom se mohli vrátit v čase a pozorovat, co vše se zde událo? Právě o rekonstrukci takové paměti divadelní budovy se pokusí jedinečné představení, které bude v den výročí uvedeno na jevišti tohoto divadla.**

V 18.30 hodin začne na jevišti Divadla Antonína Dvořáka komponovaný večer, ve kterém bude každý uplynulý rok symbolizován jednou minutou jevištního času. V tomto zrychleném toku dějin budou mít diváci možnost sledovat uplynulé události během 110 minut. Formou vyprávění, tance, hereckých a kostýmních výstupů, divadelních obrazů, projekcí či abstraktních výjevů budou ztvárněny různé události, které se váží k danému roku. Některý rok bude představen velkou historickou událostí národních rozměrů, jiný třeba drbem z dámské šatny nebo jinou historkou ze zákulisí.

Přípravy celé akce se zhostila tato trojice: dramatička a dramaturgyně **Lenka Lagronová**, scénograf a šéf výpravy NDM **David Bazika** a režisér **Pavel Gejguš**, který je uměleckým šéfem divadla Stará aréna a bude tedy v NDM působit jako host. Na scéně se představí účinkující ze všech souborů NDM i hostující herci.

Nechte se překvapit, co vše tento tým připraví a co vše se v ten den stane během neopakovatelného večera.

U příležitosti významného historického jubilea města Ostravy se ve spolupráci s městským obvodem Moravská Ostrava a Přívoz uskuteční také exteriérová výstava fotografií ke 110. výročí otevření budovy Divadla Antonína Dvořáka (Městského divadla). Výstava je realizována v rámci oslav 750. výročí první písemné zmínky o městě Ostrava za finanční podpory statutárního města Ostravy. (ad, pg)

PAVEL TIGRID A ČESKÁ DEMOKRATICKÁ PUBLICISTIKA V EXILU

Letos v říjnu si připomeneme sté výročí narození **Pavla Tigrida**, osobnosti české demokratické publicistiky, jejíž význam zůstává v širším povědomí stále nedoceněn. Národní divadlo moravskoslezské se jako partner spolupodílí na organizaci mezinárodní konference *Pavel Tigrid a česká demokratická publicistika v exilu*, která má povědomí o činnosti a díle Pavla Tigrida změnit alespoň u ostravských gymnazistů. Pořadatelem je **Jazykové gymnázium Pavla Tigrida a Educa24 agency**.

Akce proběhne v Divadle Jiřího Myrona 24. 10. 2017 za přítomnosti významných hostů – pamětníků, bývalých disidentů, historiků a politologů. K mladým lidem promluví jubilarova dcera **Deborah Tigrid**, politolog **Jacques Rupnik**, publicista **Karel Hviždala**, bývalý ministr vlády ČSFR a velvyslanec ČR v Rusku **Luboš Dobrovský**, bývalý velvyslanec ČR ve Francii **Pavel Fischer**, historici **Vilém Prečan** (ČSDS), **Petr Blažek** (ÚSTR) a **Radek Schováněk** a řada dalších.

Video pozdrav a krátký komentář k osobnosti Pavla Tigrida natočil **Tomáš Halík**. Akci bude moderovat ředitel zpravodajství Českého rozhlasu **Jan Pokorný**.

Konferenční jednání bude natáčeno a ze záznamu pak odvysíláno na vlnách Českého rozhlasu, videonahrávku najdete na www.educa24.cz. (jh)

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

110 LET

DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA
VE 110 MINUTÁCH

Čtvrtek 28. září 2017 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

POUZE JEDEN VEČER!

1907–1918 Stadttheater / Městské divadlo
1918–1939 Městské divadlo v Ostravě
1939–1945 Stadttheater
1945–1948 Zemské divadlo
1948–1949 Velké divadlo
1949–1990 Divadlo Zdenka Nejedlého
1990 – dosud Divadlo Antonína Dvořáka

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
PRŮPĚVČOVÁ ORGANIZACE STATUTÁRNÍHO MĚSTA OSTRAVA
www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

Divadlo Antonína Dvořáka dostane ke svému výročí hned několik dáreků! Během prázdnin již proběhla rekonstrukce jevištní podlahy, v rámci které byla instalována dvě nová propadla. Rekonstrukce se také dotkla i interiéru divadla – v přízemí se mohou diváci těšit z renovovaných sedadel, v celém divadle pak z nových koberců a kompletního zapojení nového scénického osvětlení. Tím největším darem divadlu a divákům zcela jistě bude nové titulovacího zařízení. Každé operní představení budou moci nyní diváci sledovat jak v českém jazyce, tak v anglickém.

Pozvěte své zahraniční partnery, klienty a přátele do divadla a sdílejte kulturní zážitek společně...

Workshopy v nové sezóně

I v nové sezóně nabízí Ateliér pro děti a mládež při NDM workshopy k představením, workshopy na míru či workshopy s umělci NDM, a to konkrétně **Akce a reakce s Vítem Rolečkem a Petrou Lorencovou a Muzikálový workshop s Martinou Šnytovou.**

Dále se můžete těšit na historické workshopy nejen o Ostravě, ale také o divadelních budovách NDM. Historii našeho města si připomínáme v rámci oslav 750. výročí první písemné zmínky o něm.

Zob, zob, Zoban!!!

V nové sezóně nás čeká společný projekt se souborem opery NDM a Operním studiem NDM. Hodinová operka plná dětských říkanek, kterou napsali někdejší redaktor Rádia Svobodná Evropa **Ivan Binar** a ostravský hudební skladatel **Edvard Schifauer** během věznění (1972), do kterého byli socialismem uvrženi za uvedení parodického muzikálu ostravského studentského divadla. Dětský divák se seznámí s osudy obou autorů. Během workshopů, které proběhnou v režii Ateliéru, i během představení projde malý divák postupně kouzelným foyerem Divadla Antonína Dvořáka. Pojď si s námi zpívat, hrát, hasťman je náš kamarád!

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

NADACE
UMĚLCE
PRO
OSTRAVU

NADACE
ŽIVOT
UMĚLCE

f

Ateliér NDM je na Facebooku:
Ateliér pro děti a mládež při NDM

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Divadelní ateliér

Chtěli byste se stát součástí našeho Divadelního ateliéru? Každý týden na pravidelných zkouškách rozvíjet své herecké dovednosti pod vedením lektorů a herců z NDM? V nové sezóně otevíráme novou skupinu od 13 do 18 let. Přihlaste se na e-mailu atelier@vasedivadlo.cz a pošleme vám bližší informace.

Akční soboty

V nové sezóně budou Akční soboty ještě akčnější! Kromě již tradičního workshopu, společné návštěvy představení a besedy s herci přibude odborná přednáška z úst režisérů, dramaturgů či jiných odborníků. Pokud byste se chtěli o Akčních sobotách (a nejen o nich) dozvědět s předstihem, napište nám na e-mail atelier@vasedivadlo.cz – my si váš kontakt zařadíme do databáze a vždy se včas dozvíte, co se chystá. (ro, kv)

TIPY PRO RODINY S DĚTI

Edvard Schifauer (1942)

ZOB, ZOB, ZOBAN!!!

Vrať nám, ptáku, hasťmana aneb ne tak docela krátká zpívaná pohádka pro děti

24. 9. (10.00) ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka

V den návratu inscenace L2: BRÁNA ŽIVOTA! se konala beseda v kavárně Centra PANT. Jedním z hostů byl i známý tvůrce, autorský herec a libretista Jaroslav Dušek, který zároveň v inscenaci vystupuje v jejím úvodu jako Uvaděč na pravou míru.

Foto Martin Kusyn

Hosty v pořadí již osmých OPERNÍCH SIRÉN s podtitulem Opera dětem byli skladatel Pavel Helebrand a vedoucí Operního studia NDM Lenka Živocká.

Foto Ondřej Kulpa

Setkání v Knihovně města Ostravy s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Gioacchina Rossiniho LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! Inscenaci přišli divákům přiblížit sopranistka Veronika Holbová (Rosina), režisér Ondřej Havelka a autor nového přebásnění Jaromír Nohavica.

Foto Martin Kusyn

Poslední z cyklu OPERNÍCH SIRÉN 2016/2017 dramaturgyně opery NDM Evy Mikuláškové. Na téma Současná „nová“ opera debatovali muzikolog Martin Flašar a cimbalista a ostravský skladatel Daniel Skála.

Foto Martin Kusyn

Dne 13. června 2017 byla na zámku v polském městě Łańcut slavnostně podepsána deklarace vzniku mezinárodního festivalu umění TRANS/MISJE: Rzeszów–Košice–Ostrava–Debrecen–Lviv–Panevěžys. Za NDM podepsal deklaraci ředitel Jiří Nekvasil.

Foto Michał Mielniczuk

Po patnácti letech se do Ostravy vrátil LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! Režie se ujal exkluzivní operní režisér Ondřej Havelka – na snímku s představiteli hlavních rolí Svatoplukem Semem (Figaro), Martinem Šrejmou (Hrabě Almaviva) a Veronikou Holbovou (Rosina).

Foto Martin Popelář

Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka uzavřel v divadelní sezóně 2016/2017 umělec František Kowolowski výstavou s názvem MIZENÍ. Na fotografii je uprostřed společně s kurátorem výstavního projektu Martinem Klimešem (vlevo) a ředitelem NDM Jiřím Nekvasilem.

Foto Ondřej Kulpa

Po úspěšné premiéře inscenace TEĎ MĚ ZABIJ – na fotografii překladatel Pavel Dominik a odborný poradce a lékař Daniel Kozák.

Foto Radovan Šťastný

Česká premiéra inscenace hry SISSI (Útěky Alžběty Rakouské), na kterou zavítal i její autor Viliam Klimáček. Na fotografii je společně s Pavlínou Kačkovou (Sissi), Petrem Houskou (Franz Josef I.) a Marií Logojdovou (Žofie).

Foto Radovan Šťastný

Závěrečné vystoupení Divadelního ateliéru – stálého uskupení nadšených divadelních amatérů, které působí v rámci Ateliéru pro děti a mládež při NDM. Studenti si připravili inscenaci s názvem PUNK ROCK od Simona Stephense.

Foto Martin Kusyn

Mezinárodní divadelní festival Slovenského národního divadla Eurokontext.sk se tento rok zaměřil na činohru. V přehlídce kvalitních evropských inscenací nechyběl MUČEDNÍK činohry NDM.

Foto Robert Tappert

NDM přivezlo letos na Národní festival Smetanova Litomyšl jednak Rossiniho LAZEBNÍKA SEVILLSKÉHO!!!, ale také Smetanovu operu TAJEMSTVÍ (na fotografii). Oba tituly byly velmi rychle vyprodány!

Foto František Renza

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy

- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

info@lpcatering.cz +420 603 317 299 www.lpcatering.cz

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps

pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP
- instalace od 1 Kč
- vysoká rychlost připojení
- 100% dostupnost a spolehlivost

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE
+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přivoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- e-VSTUPENKA:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- sms-VSTUPENKA** na vybraná představení
- v předprodeji** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203**
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
596 276 260

objednávky vstupenek nad 10 ks

- v kanceláři předplatného** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- hodinu před začátkem představení u pokladny**
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM

– vaše celoroční sleva!

Můžete si n ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbýlé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v pokladnách v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZÁKLADNÍ OBCHODNÍ INFORMACE

Ceny a slevy jsou poskytovány dle aktuálního ceníku NDM, který je umístěn v předprodeji a pokladnách NDM a dále na webu www.ndm.cz:

- prodej vstupenek na 5 měsíců dopředu
- sleva 40 % pro seniory nad 65 let a sleva 50 % pro ZTP, ZTP/P (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro studenty, lze uplatnit na e-vstupenku (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro pedagogy – držitele průkazu ITIC (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % na rodinné vstupné (u takto označených představení)
- slevy se nesčítají

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

Auto Heller

partner baletních představení

předprodej vstupenek

Měsíční program kulturních institutů Ostravy napoleón v časopise

Děkujeme za finanční dar, který NDM laskavě poskytli pan Michael Trask.

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM ZÁŘÍ 2017

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	školy	10.00	Č
9.	GALAVEČER K ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2017/2018		18.30	
10.	GALAVEČER K ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2017/2018		18.30	
12.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA		18.30	Č
13.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	II.	18.30	O
15.	TŘI MUŠKETÝŘI	D	18.30	B
16.	TŘI MUŠKETÝŘI	X.	18.30	B
19.	TAJEMSTVÍ	E	18.30	O
20.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	F	18.30	O
21.	Benefiční koncert SEŠLI SE, ABY POMOHLI...		19.00	
23.	JE ÚCHVATNÁ!		18.30	Č
24.	ZOB, ZOB, ZOBAN!!!		10.00	O – foyer
24.	TAJEMSTVÍ	N	15.00	O
26.	JE ÚCHVATNÁ!	V.	18.30	Č
28.	110 LET DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA VE 110 MINUTÁCH aneb Historická smršť a kdo to nestihl, už to nestihne...		18.30	
29.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	IV.	18.30	O
30.	TŘI MUŠKETÝŘI		18.30	B

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

6.	TEĎ MĚ ZABIJ – zájezd Košice		19.00	Č
10.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		16.00	O
11.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy	9.30	O
24.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském!
Zpřijemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít
poukázky Sodexo – Flexi Pass,
Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplatte v pokladně poukázkami
a užijte si krásný večer!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
2.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
4.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
7.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	VII.	18.30	Č
8.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	školy	10.00	Č
11.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
12.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
13.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		18.30	Č
15.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)	IV.	18.30	Č
16.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)		18.30	Č
19.	DONAHAI (Hole dupy) – 100. představení		18.30	Č
21.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
22.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
23.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – 50. představení		18.30	OPTA/M
26.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)		18.30	OPTA/M
27.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)	II.	18.30	Č
28.	EDITH A MARLENE		16.00	OPTA/M
30.	HABAĐÚRA		18.30	Č

35 KONCERTŮ
BESEDY / VÝSTAVY / WORKSHOPY / FILMY

shf 2017
svatováclavský
hudební
festival

**Koncert
v kostele je
zážitek**

04–28/09
14. ROČNÍK

CELÝ PROGRAM
FESTIVALU ZDE **www.shf.cz**

ZA FINANČNÍ PODPORY

OSTRAVA!!!

Moravskoslezský
kraj

MINISTERSTVO
KULTURY

Státní fond kultury ČR

PROGRAM ŘÍJEN 2017

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	HODINA PŘED SVATBOU		18.30	Č
5.	TAJEMSTVÍ	C	18.30	O
6.	MERCEDES BENZ – hostuje činohra Slovenského národního divadla		18.30	Č
7.	TAJEMSTVÍ		18.30	O
10.	TŘI MUŠKETÝŘI	V.	18.30	B
11.	TŘI MUŠKETÝŘI	II.	18.30	B
14.	JE ÚCHVATNÁ!	X.	18.30	Č
18.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA		18.30	Č
19.	OTELLO – premiéra	PP	18.30	O
20.	OTELLO – druhá premiéra	MP	18.30	O
23.	VŠECHNY BARVY DUHY XI.		18.00	K
24.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	V.	18.30	O
25.	OTELLO	II.	18.30	O
28.	HAMLET	PS	18.30	O
29.	PRODANÁ NEVĚSTA		16.00	O
31.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	E	18.30	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

9.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy	9.30	O
12.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
13.	MUČEDNÍK		19.00	Č
20.	TEĎ MĚ ZABIJ		19.00	Č
26.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy	9.30	O
29.	O PEJSKOVI A KOČIČCE		10.30	O
29.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
30.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy	9.30	O

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle?
Chcete být informováni, dostávat měsíční
programy, aktuality nebo třeba PDF verzi
tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla
www.ndm.cz/cz/newsletter
a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	HABAĐÚRA – 80. představení		18.30	Č
4.	CAR SAMOZVANEC	F	18.30	Č
5.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
7.	REBECCA	PS2	18.30	OPTA/M
8.	REBECCA	N	15.00	OPTA/M
11.	EVITA		18.30	OPTA/M
12.	EVITA		18.30	OPTA/M
13.	REBECCA		18.30	OPTA/M
14.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
15.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	N	15.00	Č
17.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		18.30	Č
18.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)		18.30	OPTA/M
19.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)	C	18.30	Č
20.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské)	D	18.30	Č
21.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)		18.30	OPTA/M
24.	PAVEL TIGRID A ČESKÁ DEMOKRATICKÁ PUBLICISTIKA V EXILU Mezinárodní konference ke 100. výročí narození Pavla Tigrida		9.00	
25.	DONAHAI (Hole dupy)		18.30	Č
27.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	IV.	18.30	Č
29.	EDITH A MARLENE		16.00	OPTA/M

DIVADELNÍ KLUB

8.	MOSKVA → PETUŠKY – 75. představení		19.00	Č
----	---------------------------------------	--	-------	---

STARÁ ARÉNA

23.	HAPRDÁNS neboli HAMLET PRinc DÁNSKý – zájezd Frýdek-Místek		19.00	Č
-----	---	--	-------	---

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál,
K – koncert, Z – zadáno

Předplatitelské skupiny:

E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, PP, MP, ČP

Nákup a rezervace vstupenek online na **www.ndm.cz**

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy
divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

REPERTOÁR NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2017)

OPERA
Josef Čapek – Pavel Helebrand O PEJSKOVÍ A KOČIČCE 10. 9. (16.00), 11. 9. (9.30), 9. 10. (9.30), 26. 10. (9.30), 29. 10. (10.00), 30. 10. (9.30)
Gioacchino Rossini LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! 13. 9. (18.30), 20. 9. (18.30), 29. 9. (18.30), 24. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)
Bedřich Smetana TAJEMSTVÍ 19. 9. (18.30), 24. 9. (15.00), 5. 10. (18.30), 7. 10. (18.30)
Edvard Schifffauer ZOB, ZOB, ZOBAN!!! 24. 9. (10.00)
Giuseppe Verdi OTELLO 19. 10. (18.30), 21. 10. (18.30), 25. 10. (18.30)
Ambroise Thomas HAMLET 28. 10. (18.30)
Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA 29. 10. (16.00)

ČINOHRA
Franz Arnold – Ernst Bach ŠPANĚLSKÁ MUŠKA 4. 9. (10.00), 12. 9. (18.30), 18. 10. (18.30)
Brad Fraser TEĎ MĚ ZABIJ 6. 9. (19.00) – zájezd Košice, 20. 10. (19.00)
Marc Norman – Tom Stoppard – Lee Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE 7. 9. (18.30), 8. 9. (10.00), 15. 10. (15.00), 27. 10. (18.30)
William Shakespeare VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ 13. 9. (18.30), 17. 10. (18.30)
Viliam Klimáček SISSI (Útěky Alžběty Rakouské) 15. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 27. 9. (18.30), 19. 10. (18.30), 20. 10. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 19. 9. (18.30), 25. 10. (18.30)
Peter Quilter JE ÚCHVATNÁ! 23. 9. (18.30), 26. 9. (18.30), 14. 10. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 24. 9. (19.00), 12. 10. (19.00), 29. 10. (19.00)
Michael Cooney HABAĐÚRA 30. 9. (18.30), 2. 10. (18.30)
Pere Riera HODINA PŘED SVATBOU 4. 10. (18.30)
Adolf Nowaczyński CAR SAMOZVANEC 4. 10. (18.30)

ČINOHRA
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 8. 10. (19.00)
Marius von Mayenburg MUČEDNÍK 13. 10. (19.00)
Ivan Vyskočil HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký 23. 10. (19.00) – zájezd Frýdek-Místek

BALET
Jan Kučera TŘI MUŠKETÝŘI 15. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 30. 9. (18.30), 10. 10. (18.30), 11. 10. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JESUS CHRIST SUPERSTAR 1. 9. (18.30), 2. 9. (18.30), 4. 9. (18.30), 11. 9. (18.30), 12. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 14. 10. (18.30)
Éva Pataki EDITH A MARLENE 21. 9. (18.30), 22. 9. (18.30), 28. 9. (16.00), 5. 10. (18.30), 29. 10. (16.00)
Cole Porter – Bella Spewack – Samuel Spewack KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!) 26. 9. (18.30), 18. 10. (18.30), 21. 10. (18.30)
Michael Kunze – Sylvester Levay REBECCA 7. 10. (18.30), 8. 10. (15.00), 13. 10. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 11. 10. (18.30), 12. 10. (18.30)

MIMOŘÁDNÁ PŘEDSTAVENÍ A JINÉ AKCE
GALAVEČER K ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2017/2018 9. 9. (18.30), 10. 9. (18.30)
SEŠLI SE, ABY POMOHLI... Benefiční koncert 21. 9. (19.00)
110 LET DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA VE 110 MINUTÁCH aneb Historická smršť a kdo to nestihl, už to nestihne... 28. 9. (18.30)
Péter Esterházy MERCEDES BENZ 6. 10. (18.30) – hostuje činohra Slovenského národního divadla
VŠECHNY BARVY DUHY XI. 23. 10. (18.00)
PAVEL TIGRID A ČESKÁ DEMOKRATICKÁ PUBLICISTIKA V EXILU Mezinárodní konference ke 100. výročí narození Pavla Tigrida 24. 10. (9.00)

Změna programu vyhrazena!

GANT

Calvin Klein Jeans

MICHAEL KORS

PINKO

AJ | ARMANI
JEANS

REPLAY

LIU·JO

HILFIGER
DENIM

Pepe Jeans
LONDON

KDYŽ CHCI
VŠECHNO!

... ZNAČKOVÉ.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
OPERA • ČINOHRA • BALET • OPERETA/MUZIKÁL

Galavečer

k zahájení sezóny 2017/2018

Foto Petr Hrubý

9. a 10. září 2017 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka